

*Incipiunt decretales extrauagantes que
emanauerunt post sextum.*

De electione et electi potestate.

Bonifacius octauus.

In iuncte nobis debitum seruitutis
exposcit. ut que ad reformatos in
clero mores et actus put nobis ex al
to pmitur solent iterum. ibi pcep
ne reformatiois accōmode fmeditū appōam
vbi maius fspicim⁹ piclū iminere. Sane q̄
piculosū existat. q̄ aliq̄s in officio dignitate l
gradu fore se asserat et pro tali etiam hēat nisi
prius ipse qd̄ asserit legitimis oñderit documē
tis tā ex civilibus q̄ ex canonicis institutis colli
gitur euidēter. **A**sserenti nāq̄ cum mādatis
picipis se venisse credēdum nō ē. nisi hec scri
ptis probauerit. nec sūt creditur se asserenti le
gatum. **N**isi enim apostolice sedis moris
fuit absq̄ signatis apicib⁹ vñdeclūq̄ legatōz
suscipere. sed nec dicenti se delegatum sedis
eiusdem creditur vñtēditur. nisi de mādato
apostolico fide doceat oculata. **S**imiliter
clerici ad alienam diocesim siue suoz ordina
rioz litteris veniētes. nec in suis recipiuntur
ordinib⁹. nec ad superiores ascēdunt. **C**leri
ci quoq̄ et monachi q̄ de suis ciuitatib⁹ ad al
iam urbem proficiscuntur nisi moniti veniāt
suoz lris prelatoz non sunt clerici vel mona
chi reputandi. **S**iq̄s preterea i clerum electū
se dicat: si sacerdotem sese nominet hoc scrutā
dum est. qz non sine periculo est i talibus cōi
catio indiscussa. **Q**uod autem in illis qui se epi
sco post superiores platos etiā abbates pri
ores seu alios monasterioz rectores quocūq̄
noīe censeant appellant: sit discussio celebris
et diligēs faciēda. luculēter apparet si scēda
la et pericula graua q̄ ipsoz parere possz cōi
catio indiscussa diligētius attendantur. hinc
nos euidens euocat ratio. ut cuz pmissis alijs
casibus q̄ minoris existunt piculi sit ex consti
tutionibus e ditis iam prouisum. hūc vltimū
q̄ picla grauiora mināt nequaq̄ sine pmissōis
opportune remedio relinquamus. pñti itaq̄
perpetuo valitura pstitutione sancim⁹. ut epi
et alij plati superiores et ceteri monasterioz re
gimina exercentes quocūq̄ nomie cēseant
q̄ apud dictam sedem promouent: aut pfirmā
tionis psecrationis vel benedictionis munus
recipiūt ad commissas eis ecclesias et mona
steria absq̄ dicte sedis lris huius eoz promo
tionem pfirmationem psecrationem seu bene
dictionem cōtinētibus accedere vel bonoz
ecclesiasticoz administrationem accipe nō pre
sumant. nulliq̄ eos absq̄ dictarūz litterarum

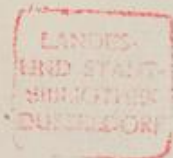
De elec. et elec. potest.

ostēdē recipiāt. aut eis pareāt vel intendāt.
Quod si forsan cōtra psumptū fuerit. qd̄ per
epos et platos abbates priores et alios mona
sterioz regimīa exercentes pdictos medio tpe
actū fuerit irritū habeat. **N**ec q̄cūq̄ interi ijdē
epi vel plati abbates priores vñ regimīa exer
centes de ecclesiāz vñ mōasterioz pñtib⁹ pci
piāt corūdez. **C**apitula vero et cōuēt⁹ ecclāz
et monasterioz ipoz et alij q̄cūq̄ ipos absq̄
hui⁹ dicte sedis lris recipiētes vñ obediētes e
isdē tādiū sint a bñficiis suoz pceptōe suspē
si. donec sup hoc eiusdē sedis grāz meruerint
obtinere. **E**pi quoq̄ abbates piores et alij mo
nasterioz regimīa exercentes pdicti solito fide
litas et obediētie iuramēto nō pñtito. **A**li etiā
pōtiffices quos apd̄ pdictā sedē palū ptinget
recipe absq̄ lris traditōis ipsius palij nequa
q̄ ab eadē discedāt. **D**iscedētes vero quous
q̄ huiusmōi iuramentū pñtiterint et lras obti
nuerint. nihil de ipaz ecclāz et mōasterioz p
uentib⁹ picipiāt. et q̄cūq̄ interim p eos ut de a
lijs pñtatur actū fuerit. virib⁹ nō subsistat.

Benedictus vñdecimus.

Religios⁹ q̄ absq̄ sui supioris licētia
electōi de se facte pñtēre nō pñt illā
post electōez sibi pñtatam vñ eius ele
ctores infra tps p eiusdē supioris pñtia vñ ab
sentia moderati. nequaq̄ obtineat. dat gene
rale pñtū lugdiū. electorib⁹ extūc ad electō
nē aliā pcedendi liberā facultatē. **E**tz qz fre
quēter dubitatū ē. an etiā sit eoīpo iure siq̄
ei ppetebat hui⁹ electōe priuat⁹. statim⁹ illo
cū hoc ipso fore priuatū. **I**dem.

Sancta romana ecclesia q̄ disponente
dño sup oēs alias ordinarie pñtis obti
net principatū a deo. utpote mñ vni
uersozum xpīfidelū et magistra quattuor pa
triarchales sedes instituit. inf quas post ipsā
ro. ec. cōstātinopolitanā primū. alexādrināz
secūduz. anthiochenā tertiū. et hierosolymi
tanā quartū locū voluit obtinere. ipasq̄ mul
tis progatiuis et honorib⁹ ac priuilegijs deco
rauit. de quaz pñtib⁹ cū eas vacare pñt /
git tāto ē accurat⁹ cogitandū et attētius pui
dendū quāto maioris eminent altitudine dig
nitat⁹. et piculose erraret in pñtib⁹ earū dē
Sup hec igi⁹ cū fratrib⁹ nris habita delibera
tione matura inf alia nre pñtēratōi occurrit:
q̄ oēs pchdolor pñtāz sedū patriarchali
uz ciuitates aut sūt destructe aut occupate ab
infidelib⁹ vñ in scismaticis detinent: ipaz caplis
seu pñtib⁹: et canōicis disperf vñdiq̄ p ciui
tates ipas p alias regiones seu loca a ciuitati
bus ipis remota: ex quo ptingit sicut expiēti
a nuper nos docuit. q̄ vacante pñtātinopo
litana ecclesia per mortem bonē memorie pe

tri patriarche soluz per vnum dñtaxat ei⁹ ca-
nonicuz fuit de nouo pastore electio celebra-
ta. alijs canonicis suis agētib⁹ in remotis. di-
ctus tñ elect⁹ iuri siqđ sibi ex electōe hñdī cō-
petebat in nris manib⁹ sponte ac libere resig-
nauit. ideoq; de eorū dez fratz pñlio ⁊ aplice
ptātis plenitudīe statuim⁹. vt qđdū ciuitates
ip̄e scismaticoz aut infidelīū subsunt aut sube-
rūt dñioni aut detinebunt p eos. canonici di-
ctaz pñarchaliū sedīū cūz eas vel ip̄az aliq̄
seu aliquas vacare pñgerit. ad electōem po-
stulatōez seu quāuis pñuisionē de pñficiendo si
bi patriarcha vel pastore nullo mō procedāt
absq; aplice sedis licēcia speciali.

noti/
ciā deducat. Nos enim a data pñsentī decer-
nimus irritū et inane si secus p pñdicta capitu-
la pñuentus vel canonicos aut quēuis aliū vñ
alios scienter l' ignorāter fuerit attētatū. Nō
ob. qbuscūq; ip̄az ecclesiāz vel alicui⁹ eaz p
suetudinib⁹ vel statutis iuramēto cōfirmati-
one dicte sedis vñ quacūq; alia firmitate val-
laris. seu cōstitutōib⁹ pñuilegijs vel indulgē-
tijs sedis eiusdez. p q effect⁹ pñsentīū ip̄ediri
posset quolibet vel deferri. ⁊ de quib⁹ quoz /
cūq; totis tenorib⁹ de verbo ad verbū i no-
stris litteris hñda esset mentio specialis. Nul-
li ergo ⁊ cetera. **D**ata latani. x. cal. ianua.
pñtificat⁹ nri anno. viij.

Iohānes ep̄s seruus seruoz dei ad p-
petuā rei memoriā. Suscepti regimi-
nis nos cura sollicitat. vt q in ecclesijs
nō absq; dispēdio ministroz ⁊ cult⁹ detrimē-
to diuini seruari vidim⁹ in appellatōz pgrui
moderamis in melius reformem⁹. Cū itaq; i
nōnullis ecclesijs obseruet⁹ ⁊ a lōge retro tem-
poribus fuerit obseruatū. q fructus primī vñ
secundi aut alteri⁹ cuiuscūq; sequētis āni bñ-
ficio ⁊ vacatiū in eisdē defūcto. vñ fabrice aut
ecclesijs pñonis hñtibus ānualia de pñsuetudi-
ne pñuilegio vel statuto applicātur in totum
ita q illi q hñt bñficia canonice obtinēt. ⁊ ad
quos alias de iure fruct⁹ ip̄i spectare deberēt
nihil inde pñcipiūt. Cū illud incōueniēs sequi-
tur. q pñmode nequnt ad ip̄endendū debituz
pñtium residere in ecclesijs in qbus bñficiati
existūt. Nos de illo sup his remedio pñuide-

re volētes. p qđ hi ⁊ illi in fructuū pñdictoz p-
ceptōe pñcipet. ⁊ eccleie debitis seruitijs non
fraudent. pñū decreto statuim⁹ d fratz nñorū
pñlio. q illi q fructus pñdictos sibi hacten⁹ in-
tegre vendicabāt ex pñuilegio pñsuetudīe vñ
statuto nihil ex inde vñtra summā p qua vñū
qđq; bñficiū ip̄oz pñsuevit i decie solutōe tax-
ari pñtextu hui⁹ pñuilegiij pñsuetudis vel statu-
ti quouisimō pñcipiāt. sed ip̄m pceptōne
dñtaxat sint oīo pñtē totali residuo pñdicta ob-
tinētib⁹ bñficia remāfuro. nisi forsan illi q fru-
ctus eisdē solui fuerint vt pñferē cū integritate
pñcipe per seipm malēt hñe residuū. ⁊ obtinēti-
bus bñficia sumā dimittere memorataz. quo
casu pñcipiēduz qđ maluerint illi relinqm⁹ op-
tionē. sic q infra. x. dies postq; sciuerint bñfi-
cia ip̄a vacare. ij. qbus ānualia ip̄a debentur
ex pñuilegio pñsuetudīe vel statuto vñ ip̄oz ā-
nualīū collectores quā pñtē hñe voluerint. an-
l. decie taxatōez vñ ip̄a dñmissa residuū nulla
subastatōe pñmissa eligere teneant. quā electō-
nez si infra. x. dies nō fecerit vt ē dictuz extūc
ad eū cui⁹ ē bñficiū hui⁹ optio vel electio trā-
seat ip̄o iure et hic i ecclesijs ⁊ pñtib⁹ illis in quib⁹
bus bñficia maiora et alia q ad solutōez deci-
me sunt taxata volum⁹ obseruari. In ill⁹ vero
ecclesijs ⁊ pñtib⁹ in qbus deciaz taxatō non ē
facta seruet. q fruct⁹ et obuētiōes bñficiij tñc
vacātis qđ i decie solutōe mediū cōsuevit di-
uidant. quaz medietatē hñat is cui ānualīūz
p alterz de pñdictis mōis pceptō ē pñcessa. reli-
quā vero medietatē pñcipiat ille cui bñficiū ē
pñcessuz p sustētatōe sua ⁊ alijs ecclesie oneri-
bus supportand⁹. Qđ si alter de pñdicti pñfata
medietate noluerit esse pñtē altero pñtē nolē-
te. ps nolētis trāseat ad volentē. ⁊ volēs fru-
ctus obuētiōis illi⁹ bñficiij pñcipiet vñuersos
eidē bñficio pgrue faciēs deseruiui. ac ei⁹ sup-
portās onera pñsueti. Et si qđq; aliqd pñdictoz
vñtra pñmissa pñcepit. nisi illud is ad quos id p-
tinet infra mēsez restituerit cū effectū. eoip̄o si
ep̄s supior pñlat⁹ fuerit a pñntificali honore ⁊ i /
gressu eccleie nouerit se suspensuz. Si aut cap-
itulū vñuersitas collegiū iter dicto se nouerit
donec pñdicta cū integritate restituerit subiace-
re. Si vero aliqua singularis pñsona ecclesiasti-
ca l'mūdāna id fecerit excōis icurrat sniaz ip-
so facto a qua nisi restitutōne pñmissa pñterq; m-
morti articulo nullaten⁹ absoluat. Nō ob. qui
buscūq; pñuilegijs seu indulgētijs aut pñtra /
ritis pñsuetudinib⁹ vel statutis iuramēto pñfirmā-
tione sedis aplice aut alia quacūq; firmitate
vallat. q oīa quo ad hoc auc. ap. reuocamus
cassamus et irritamus. ⁊ nulli⁹ vñceps esse

volumus firmitatis. Nulli ergo oīno hoīm li-
ceat hanc paginā nostre p̄stitutiōis reuocatio-
nis cassatiōis irritatiōis et voluntatis infringere
vel ei ausu temerario p̄traire. Si q̄s autē tē-
datum Quinione. viij. kal. nouēbris. ponti-
nostri anno. ij.

Et debito pastoralis officij nobis q̄q̄
meritis sup̄na dispositione cōmissi pi-
culis aiarum et ecclesiarū. ac monasteriorū dis-
pendijs que ob ipsorū vacatiōes diutinas ip̄s
solent frequētius puenire p̄gruis remedijs q̄n-
tum nobis ex alto p̄cedit salubriter occurrere
intendētes. vt celerius et vtili⁹ p̄uideat eccle-
sijs ac monasterijs antedictis. et vt rōne q̄ sup̄
iplas ecclesias ac monasteria ex dīna p̄uisiōe
obtinere dignoscit p̄cipatū honor debet im-
pendatur. p̄decessorū quoq̄ n̄rorū ro. pon. p̄ser-
tim se. re. Bonifa. viij. q̄ dignitates p̄sonatus
ecclesias et alia ec. b̄n. et Ele. v. q̄ tā hui⁹ digni-
tates p̄sonat ecclesias b̄nficia q̄ cardiales ec-
clesias q̄libz monasteria priorat⁹ administratio-
nes et officia q̄cūq̄ apud se. ap. vacaret p̄ui-
sioni aplice sub certis t̄pib⁹ reseruarūt vestigijs
inherētes. nos ex causā rōnabilib⁹ q̄ ad id n̄r
animū induxerūt de fratz n̄rorū p̄silio nōnul-
la detrahēdo aliq̄ declarādo et q̄dā addendo
de nouo. ep̄ales et eorū sup̄iores sedes mona-
steria et regl̄ares ecclesias ad q̄ bi q̄ istis p̄ t̄pe p̄-
ficiēdi sunt etiā q̄ p̄ electionē canonicam assu-
muntur priorat⁹ officia vel administratiōes eo-
rundē dignitates p̄sonat⁹ p̄bendas alias ec.
b̄n. cū cura vel sine cura quocūq̄ noīe cēsean-
tur q̄ ad p̄dictā sedē vacāt ad p̄ns et ex nūc an-
tea. donec christi dignatio nos dignabit vni-
uersali ecclesie sp̄ose sue regimē possidere va-
care p̄tulerit apud eā. p̄uisiōi n̄re de fratz no-
stroz p̄silio aucte ap. reseruam⁹. Hui⁹ autē se-
des monasteria ecclesias et alia p̄fata b̄n. ec. p̄
mortē vel depositionē ac priuationē eorū q̄ ea
obtinēt electionē cassationē postulationē re-
pulsionē renūciationē quorūlibz p̄uisionem
trāslationē siue p̄ susceptionē m̄ueri p̄secratio-
nis aut benedictiōis dudū a dicto de. p̄. n. p̄
mot⁹ impēsi. vbi de ip̄s disposuit p̄decessor. et
a nobis siue aucte n̄ra p̄mouēdis impēdēdis
apud sedē ipsam vel etiā vbiq̄q̄ aut quouis
alio mō canōice vacare ap̄d sedē intelligim⁹
p̄libatā. Ep̄ales insup̄ vel alias dignitates ec-
clesias monasteria et alia p̄dicta fratz n̄rorū
sancte ro. ec. cardinaliū apud dictā sedē p̄ eo-
rū obitū vacare cēsemus. siue inibi aut alibi
vbiq̄q̄ ipsos inigrare p̄tulerit d̄ hac luce. et
hoc idem in dignitatib⁹ et b̄nficijs q̄buslibet.
vt de alijs p̄mittit officialiū videlz vicecā-
cellarij eiusdē ecclie camerarij notariorū audite-
ris p̄radictoriarū correctorū scripturarū l̄re-
rū ac penitentiarioz nec n̄ abbreviatorū cu. ro.

locū sibi volum⁹ vēdicare. Rursus hui⁹ n̄re
resuatiōis edictū ad dignitates et alia iaz di-
cta capellanorū n̄rorū cōmēsaliū et quorūlibet
aliorū rōne officij v̄ ex causa legitima i dicta cu-
ria morātū q̄n a nobis p̄ n̄ris et eiusdē sedis
vestigijs p̄sequēdis p̄ ipsa curia quocūq̄ p̄e-
missi vel alijs eorū trāsmissi aut legati vel nū-
cij fiāt. et eos vbiq̄libet et quēlibz ipsorū ad p̄fa-
tā curiā reditū durāte legatiōe seu p̄secutiōe
ipsorū negotiorū reb⁹ eximi p̄tulerit ab hūanis
dixim⁹ extēdēdū. et idē ipsorū etiā eē volum⁹.
et h⁹ capellāis cōmēsaliū etiā si vt p̄mittitur
nūc trāsmissi fuerit vbiq̄q̄ et ipsos reb⁹ eximi
p̄tulerit ab hūanis. Ceterū edictū ipsorū trahi-
mus ad sedes mon. ad alia sup̄dicta. q̄ v̄nēte
adhuc dicto de. p̄. n. vsq̄ ad ei⁹ obitū vbi de
ipsis p̄ eū fuerit ordiatū. et deinde vsq̄ ad da-
tā p̄ntiū apud sedē vacauerit eadē illa q̄ va-
care decernim⁹ apud ipsas dūmō in eis ius i-
re licet ad rē nō sit aliq̄b⁹ acq̄sitū decernentes
extūc irritū et inane si sec⁹ in p̄dictis et singul⁹ sci-
enter vel ignorāter p̄ quēcūq̄ seu quoscūq̄
aplica vel aliq̄ quauis aucte attētātū fuerit v̄
p̄tulerit i posterū attētari. n̄ ob. pie memorie
Gre. x. ac Boni. viij. et aliorū ro. p̄d. p̄. n. p̄sti-
tutiōib⁹ sup̄ hoc editis. quaten⁹ edicto sūt p̄tra-
rie mēorato. Ceterū ip̄s p̄stitutiōib⁹ i suo ro-
bore duratur. insup̄ ānuas ab eis et ab eorū su-
priorib⁹ alijsq̄ p̄lat⁹ inferiorib⁹ nec n̄ q̄b⁹ cūq̄
capellāis p̄uētib⁹ collegijs vel singlarib⁹ p̄-
sonis factas et faciēdas p̄sonalit⁹ aliq̄b⁹ ex eis-
dem cardinalib⁹ seu q̄busuis alijs ex p̄noiat⁹ p̄-
sonis. p̄sidiēs p̄terea seu assignatiōes q̄ntita-
tū quarūlibz sup̄ certis puincijs dioecētib⁹ ec-
clesijs mon. vel alijs ecclesiasticis locis aut ordi-
nib⁹ etiā a q̄busuis p̄. n. ro. p̄d. factas p̄missis
p̄sonis siue alicui earū dē vel monasteria prio-
ratus administratiōes quaslibz b̄nficia regula-
ria vel alia q̄libz quocūq̄ noīe cēseant nō cō-
suetā ab olim clericis secl̄arib⁹ assignari h̄mōi
p̄sonis vel alijs clericis eiusdē collata siue con-
cessa cōmode vel alio quouis titulo ab eisdez
p̄decessorib⁹ seu alijs ep̄is vel sup̄iorib⁹ p̄lat⁹
capitulis aut conuentibus vel collegijs sub
edicto predicto nolumus aliquatenus comp̄-
hendi. quominus eis cedentibus vel decedē-
tibus siue illa quouis alio modo dimittenti-
bus monasteria ipsa prioratus et administratio-
nes beneficia ac loca huiusmodi ad ecclesias
et monasteria siue alia loca religiosa vel alia
ecclesiastica eorumq̄ p̄latos siue personas
quas antea eorum dispositio pertinebat. seu
quibus immediate subesse noscūt. libere re-
uertantur. nisi eis quid canonicum obstitit
vel de ipsis aliter duxerim⁹ disponendum.

De officio iudicis ordinarij.

Bonifacius. viij.

Debēt supiorib⁹ suis reuerētia subditi ⁊ dñi salubriter ab eis pro culpis correcti onē velut curantiū medicamēta recipi ūt obedientiā exhibere tenētur. rursus oꝝ pꝛepositos cū charitate corrigere. decz eos iſeribūilit qđ docēt ⁊ pꝛna dilectōe subiectos fouere sic debitor delicat⁹ efficiat. sic onerosus creditor mīme repit. ¶ Sane duduz venerabili frē nꝛo a. epō dulmen. eccie. qđ reglarī sci bñditi fore noscī decedēte. pꝛior ⁊ caplū ipi⁹ ecclesie excipietes qđ de pꝛsuetudinē erat eccie supradicte ⁊ tꝛe cui⁹ n̄ erat memoria inconculse fuata. qđ epī dulmen. qđ fuerit p tꝛe p se solos absqꝫ alijs religiosīs sibi adiūcti lꝛclis vꝫ lai cis ſclarib⁹ qbuscūqꝫ assumptis sibi loco notarij monacho seu mōachis capli mēorati visitatōz suam hacten⁹ pꝛfato impenderūt caplo. supplicarūt eidē epō vt oēs tā clericos qꝫ laicos religiosos ⁊ ſeculares añqꝫ visitatōz actu alit exerceret. a caplo pꝛcipet admoneri. qbus admonitis pati erāt ipm admittere ad visitationē hꝫ pagēdā. ⁊ qꝫ dicit⁹ epō eos sup hoc n̄ audiuit. qꝫ pꝛtestaret se velle omēs clericos suos ⁊ alios pꝛter tres lꝫtuor ⁊ notariū remouere. et sic suā visitationē incipere ⁊ cōplere. idem pꝛior ⁊ capitulū ad sedem apostolicam appellat. ¶ Propositoqꝫ huiusmodi negocio corā nobis ⁊ auditis ⁊ intellectis qꝫ ptes dicere voluerūt. nos pꝛsiderātes qđ pꝛsuetudo pꝛdicta pꝛtra cōem vtilitatē facultatem pꝛbatōm qđ n̄ est angustāda restrigit pꝛpter qđ etiaꝫ vt salua. s. sit rex probatio qđ publice interē ne veritas occultet. cautū est iure vt curēt magistra tus testari. i. testificari volētibus seiplos ⁊ alios testes lꝫsignatores pꝛbere. ⁊ statuit generale pꝛciliū vt a iudicibus adhibeant pꝛsona publica duo viri idonei qđ acta pꝛscribāt. quos quidā monachos pꝛdictos tñ pꝛpter eoz pꝛofessionē qđ illoꝝ necesse facit funestā et ipsos arcet a iudicijs ⁊ publicis siue ciuilibus actib⁹. nec patitꝫ pꝛout pꝛstō nouella declarat. nisi iꝫquisitionis heretice pꝛauitatis causa tabelliōis cui⁹ vicē in hac pte duo viri p supradictum pꝛciliū obtinēt offiū exercere. tamē qꝫ suspecti ne cōtra pꝛiorem aut caplū qbus subsunt qđ corrigēda iuueniunt fideliter ⁊ recte pꝛscriberēt. attēdentes quoqꝫ qđ id episcopali nō modicū de trahit dignitati. si ab epō qđ dignitatē pꝛpꝛiā suo igenio augere debz. comites honoris sui cā adhibiti abducant. seqꝫ solū suspectis qñqꝫ forꝫ tan quos visitat pꝛmittere compellant. dictam cōsuetudinem per quam pꝛlibati pꝛior ⁊ capitulum videntur nimium delicati tam nō rationabilez reprobamus. sed ne sit episcop⁹ onerosus decernim⁹ nꝛōꝝ pꝛdecessoz vestigiis inherētes. vt cū alijs ad visitationez decet. ro faciēdā in ecclesia memorata descēderit i

visitationis actu duas vꝫ tres honestas personas clericali caractere insignitas. quarū vna ad minus sit religiosa ordinis supradicti. et vnum notarium clericū secum habeat ⁊ nō plures. cōsuetudine aliqua obtenta et cōpositōe qualibet inter partes ipsas super hoc in contrarium facta hactenus nō obstante.

De maiestate et obediētia. Boni. viij.

Aiam sanctam ecclesiam catholicā ⁊ ipaz aplicā vꝫgēte fide credere cogimur ⁊ tenere: nos qꝫ hanc firmit credim⁹ simplr pꝛfitemur. extra quā nec sal⁹ ē nec remissio peccatorum: sponso in canticis pꝛclamante: vna est columba mea pꝛfecta mea: vna est matris sue electa genitricis sue. que vnum corpus mysticū reprēfērat. cui⁹ corpis capud xꝫs. christi vero deus. in qua vnus dñs: vna fides: vnum baptisma: vna fuit diluij tēpore arca noe vnam ecclesiam pꝛfigurans. que in vno cubito cōsummata vnum noe videlicz gubernatorem habuit ⁊ rectorem. extra quē omnia subsistentia super terram legimus fuisse dēleta. ¶ Hanc autē veneramur et vnicam: dicente domino in pꝛpheta. Erue a frumēta deus a nūmam meam. et de manu canis vnicam meā ¶ Pro anima enī. i. pro seipso capite simul orauit. et corpore qđ corpus vnicam. s. ecclesiam nōiauit pꝛpter sponsi fidei sacramentorum et charitatis ecclesie vnitatem. ¶ Hec est tunica illa dñi inconsutilis que scissa non fuit. sed forte pꝛuenit. ¶ Igit ecclesie vnus ⁊ vnice vnum cōpus vnum caput non duo capita: quasi monstrum xꝫs videlicet et christi vicarius petrus petriqꝫ successor. dicente dño ipi petro. ¶ Pastee oues meas. meas inquit et generaliter nō singulariter has vel illas. p quod cōmisisse sibi itelligitur vniuersas. ¶ Siue ergo greci siue alij se dicant petro eiusqꝫ successoribus non esse commissos. fateantur necesse se de ouib⁹ xꝫi non esse. dicente domino in iohanne. ¶ Tñuz o uile ⁊ vnicū esse pastorem in hac eiusqꝫ potestate duos esse gladios. spiritualē videlicet et temporalem enāgelicis dictis instruitur. nā dicētib⁹ apostolis. ecce gladij duo hic. in ecclesia. s. cum apostoli loquerent nō respondit dominus nimis esse sed satis. ¶ Certe qui in potestate petri temporalem gladium esse negat male verbum attendit domini pꝛferentis. ¶ Cōuerte gladium tuum in vaginam. ¶ Alterqꝫ ergo in potestate ecclesie spiritualis. s. gladius. et materialis. sed is quidem p eccia ille vero ab ecclesia exercēdus. ¶ Ille sacerdos. is mān regū ⁊ militū. s. ad nutū et patiētiā sacerdotū oportet autem gladium esse sub gladio. et tēporalē auctoritatē spirituali subijci potestati ¶ Nā cū dicat apls. n̄ ē pꝛas nisi a deo qđ autē a deo ordinata essent. nisi gladi⁹ eēt sub gladio

et tanquam inferior reducere per aliud in superiorem
Nam secundum beatum Dionysium. lex diuinitatis est summa
per media in summa reduci. Ideo ergo secundum ordinem
vniuersi omnia eque ac immediate. scilicet summa per
media inferiora per superiora ad ordinem redu-
cuntur spiritualiter autem et dignitate et nobilitate ter-
re. nam quilibet precellere potestatem. oportet tanto
clarius nos fateri. quanto spiritualia temporalia ascen-
dunt quod etiam ex decimarum datione et benedictione et
satisfactione. ex ipsius potestatis acceptatione. ex ipsa-
rum rerum gubernatione claris oculis intuemur.
Nam veritate testante spiritualis potestas terrenam
potestatem instituere habet et iudicare si bona non fue-
rit si de ecclesia et ecclesiastica potestate verificatur va-
ticinium hieremie. Ecce constitui te hodie super
gentes et regna et cetera que sequuntur. Ergo si
deuiat terrena potestas: iudicabitur a potestate spirituali.
scilicet si deuiat spiritualis. minor a suo superiori. si vero
suprema. a solo deo non ab homine poterit iudicari
testante apostolo. spiritualis homo iudicat omnia. ipse autem
a nemine iudicatur. Est autem et hec auctoritas et si
data sit homini ut exerceat per hominem. si humana
scilicet potestas diuina potestas ore diuino petro data. sibi
et suisque successoribus in ipso quem professus fuit
petra firmata. dicente domino in petro. quodcumque li-
gaueris et cetera. Quicumque igitur huic pote-
stati a deo sic ordinate resistit: dei ordinationi resi-
stet. nisi duo manichei fingat esse principia. quod
falsum et hereticum iudicamus. quia testante moy-
se non in principijs sed in principio celum deo crea-
uit et terram. Porro subesse ro. pro. omni huma-
ne creature declaramus dicimus omnino esse de
necessitate salutis.

De dolo et contumacia.

Bonifacius octauus.

Rem non nouam aggredimur. neque vi-
am insolitam ambulamus. scilicet auctoritatis
iuris calcata vestigijs peritis potestatis in
dubitato roborem suffragio. et iconcussio mu-
nimie stabilimur. Est siquidem iam sancitum. quod per
positum publice citationis edictum cum artet quod
ipsetur aut faciat etiam se celando ne ad eum pos-
sit peruenire citatio. appareatque contumax qui sic
agit. quodcumque in albo potestatis huiusmodi edicta pro-
posita sue iurisdictioni subiectos arceant et astrin-
gant. magis quam si voce preconiis quam innotescit paucis
vel litteris citarentur. Nus ei quod talem modum
citationis posuit violenter presumptisse credendum
est. ut quod in eodem albo tot ipsius albi publicum
locum frequentatum oculis pateretur legenda
ad citati noticiam deueniret. Quia ad prebendam
omnibus eorum que sanctificantur plenam lectionem et no-
ticiam mandatur legem tabulis aut lapidibus
sculptam scissime ecclesie describi potestibus et
affigi. Premissis igitur in debitam considerationem
deductis ac in luce irrefragabilis rationis appen-
sis. Nos qui vniuerso disponere domino preesse

dignoscimur. volentes per hanc nouellam constitutionem
aliquid circa predicta statutum expressius
inueniri: declaramus de fratrum nostrorum consilio. et
nihilominus hoc edicto perpetuo valituro firmamus
et statuimus: ut citationes auctoritate
te apostolica de quibuscumque personis vnde cumque
et vbi cumque sint cuiuscumque status dignitatis vel
preeminentie ecclesiastice vel mundane: etiam si
imperiali vel regali fulgeant dignitate. prefertur
si impediatur vel faciat per se vel per alios quoquo
modo: ne citationes ipse ad eos perueniant ex qua-
cumque causa faciente aut citandorum domicilia
sive loca tute vel libere adiri non possint: cum
put scriptum est existimare debeamus an co-
ire liceat ubi est citatio facienda pinde ad instar
edictorum prefatorum propositorum in albo preto-
ris etiam extra solennes dies in quibus romani
pontifices suos facere consueverunt generales pro-
cessus publice id vobis spiritualiter et ex certa sci-
entia iubentibus facte in audientia litterarum nostra-
rum aut in aula nostri palatii postmodum affi-
gende ianuis maioris ecclesie loci in quo roma-
na consistoria omni christiani populi nationum residebit
curia ut cunctis possint patere: et ita deferre ci-
tatis valeant: ac arceant citatos post terminum
lapsum. quoniam considerata locorum distantia volu-
mus citationibus ipsis prepetentem apponi: si-
cut si eos personaliter apprehendissent. non ob-
aliquibus priuilegijs indulgentijs et litteris ap-
postolicis generalibus aut specialibus quibus-
cumque personis pontificali imperiali regali talia
ecclesiastica seu mundana dignitate preeditis: alijs
que inferioribus ecclesijs monasterijs locis colle-
gijs et vniuersitatibus in quacumque forma ver-
borum processibus per quod talium citationum effectus possit
quolibet impediri etiam si de ipsis et eorum tons
tenoribus de verbo ad verbum. aut de propri-
is nominibus personarum monasteriorum ecclesi-
arum locorum illorum quibus conceduntur
eorum ordinibus aut dignitatibus oporteat
in nostris litteris fieri mentionem.

De prebendis et dignitatibus.

Iohannes episcopus seruus seruorum
dei ad perpetuam rei memoriam **E**x-
crabilis quorundam tam religiosorum
que secularium ambitio: que semper plus ambiens
eo magis sit insatiabilis quo sibi amplius indul-
getur et improbitas ipso tempore petentium a no-
bis et predecessoribus nostris ro. pro. non tam
obtinuisse quam extorsisse plerumque noscitur: et vnde
interdum etiam ad vnum beneficium ecclesia-
sticum minus idoneus in diuersis ecclesijs ne-
dum vicinis sed abinvicem longe distantibus
immo nonnunquam in diuersorum regnorum per-
tinentibus situatis plures quam duas aut tres vel plu-
res etiam dignitates personatus officia: seu
prioratus aut diuersa beneficia ecclesiastica

curam aliarum beneficiorum possit dispensatione. cum aliis
non liceret de iure cōi recipere ac sic licite retine-
re. **U**n iter cetera inconuenientia subscripta se-
quuntur. quod iterdū videlicet vñ^o q̄ vñicum quibus
modicū vix officiū implet sufficeret plurimorum si
ibi vēdicat stipēdia. q̄ multi litterati viris vite
pūritate ac testimonio bonę fame pollētib⁹ qui
mēdicāt possint abunde sufficere equa distri-
butione collata. hñtib⁹ ip̄a parat vagādi ma-
teria diuin⁹ cult⁹ minuit. hospitalitas in ip̄is
beneficijs debita nō seruatur. et duz nō sunt sui in
vnaquaq³ regione rectores ecclesiarum detrahūt
p̄modis et honori. q̄ carētes defensionū auxi-
lio i iurib⁹ suis et libertatibus multiplici collabū-
tur. rūis patēt edificia nobilia. q̄ magnificēti-
a extruxerat decessorū et qđ amari⁹ ē dolēdū
aliarū cura negligit ac viciorū sentib⁹ solum
p̄culose p̄betur. **N**os itaq³ tot malis tantisq³
diferētiis occurrere cupiētes oēs et singlas
dispensationes sup̄ receptiōe et retentione pluri-
um dignitatū p̄sonatū administrationum offi-
ciorū prioratū aut beneficiorū q̄b⁹ cura aliarū sit
annexa subquacūq³ forma l̄ exp̄sione verborū
a nobis vel dictis p̄. n. cuiusq³ p̄sone p̄cessas.
Cardialibus tñ sancte ro. ec. q̄ circa nos vni-
uersali ecclesie seruēdo singulari ecclesiarū cō-
moditatib⁹ se ip̄edunt. ac regū filijs q̄ p̄pter
sublimitatē eorū et generi claritatē sūt potiori
p̄rogatiua et gr̄a extollēdi dūtaxat excepti de
liberatiōe sup̄ hoc cū fratrib⁹ n̄is hñra diligē-
ti de ip̄orū p̄silio et ex certa nostra scia i forma
subscripta duxim⁹ taliter moderādas q̄ p̄ mo-
derationem nostram effrenatam circa easdē
personas talium beneficiorum multitudinem
refrenem⁹. ip̄sq³ ip̄etrātes fructu dispensatio-
nū hñi taliter nō frustrent⁹. **S**tatuim⁹ itaq³ et de
fratrum ip̄sorum p̄silio ordinamus. q̄ obtinētes
nūc ex dispensatiōe legitima pluralitate hñi di-
gnitatū p̄sonatū officiorū aut prioratū seu
beneficiorū q̄ als absq³ dispensatiōe obtinere neq³
hāt. vñū tñ ex dignitatib⁹ p̄sonatib⁹ priorati
b⁹ officijs ecclesijs l̄ beneficijs hñi q̄bus iminet
aliarū cura cū dignitate p̄sonatu l̄ officio prio-
ratu eccia vel beneficio sine cura q̄ haberi malu-
erit p̄textu dispensatiōis sufficientis circa id eis-
dē i dulte possint licite rennere. q̄ tñ teneāt eli-
gere i fra mēsem numerādū a tpe noticie p̄stō-
nis ist⁹. ceteri beneficijs cū cura vel sine cura q̄
ip̄i dispensatiōis p̄textu tenebāt. et q̄ alias nō
poterāt de iure absq³ dispensatiōe licite retine-
re q̄ nos ex nūc vacare decernim⁹. corā ordi-
arijs sub testimonio publico i fra idem tps ver-
baliter et realiter cū effectu dimissis absq³ eo q̄
ad illa nūc sine noua collatiōe ab eo qui face-
re poterit faciēda redire aut eorū administratiō-
ni se imiscere p̄sumāt. alioq³ tā his q̄ alijs oī-

bus beneficijs q̄ virtute hñi nostre moderatiōis
retinere poterāt vt p̄ferē sint ip̄so iure priuati et
p̄suis iabiles ad filia beneficia obtinēda. **P**er
hoc autē his q̄ dignitates p̄sonatus vel officia
aut alia beneficia curā aliarū beneficiorum ex dispensatio-
ne q̄ ius tribuat iuxta nostrā moderatiōis p̄scri-
ptā obtinēt et alia filia beneficia q̄ n̄sorum l̄ eorū
de p̄decessorū aucte l̄ra i expectāt cū q̄bus ē
ut illa cū vocauerit recipere et vna cū obiectis li-
cite retinere valeāt dispensatiū. nolum⁹ derogari.
qñ ea dū vacabunt i fra dicti tps spaciū pos-
sit eligere et dimissis alijs recipere i formā p̄s cri-
pta ac licite retinere penas siles incursum q̄ hñi
nostre p̄sumpserit p̄trahere sanctiōi. **P**orro q̄
quorūdā oculos sic auare cupiditas viciū ex-
cecauit. q̄ plura talia beneficia simul absq³ ei-
dispensatione canōica retinere p̄sumāt. **N**os de ill⁹
p̄nti decreto statuim⁹. vt oia et singula beneficia
sic detēta. illo tñ retento q̄ vltio recepit dū-
mō i eo ex collatiōe canōica p̄petat ius eisde-
i fra tps vt p̄mittit limitatū verbo l̄ facto. ac si-
ne fraude corā ordiarijs sub testimonio sūar pu-
blica dimittere teneant⁹. q̄ si nō fecerit etiā il-
lo sint ip̄so iure priuati i quo ius eis als p̄pe-
tebat. et inabiles p̄itus ad quēq³ ecclesiastica
beneficia obtinēda cēseant. **Q**ui vero deinceps
recepit dignitatē l̄ p̄sonatum seu offiū aut ali-
ud beneficiū curā aliarū beneficiorum annexam si ātea simi-
le beneficiū obtinebāt. illud quo ip̄so iure post-
q̄ sedis possessionē habuerit vel p̄ eos oī dolo
et fraude cessantib⁹ quomin⁹ habeāt steterint
priuati noscātur absq³ more dispensatiōis in ordi-
nariorū manib⁹ dimittere debeāt pari modo
alioq³ extic sint ip̄so iure sedis priuati. et nedū
ad sacros suscipiēdos ordies qñ ēt ad habē-
dū qđcūq³ aliud beneficiū ecclesiasticū inabiles
reputētur. **Q**ue oia et singula beneficia vacatū-
ra vt p̄mittitur vel dimissa nostre et sedis apo-
stolice dispensatiōi de fratrum nostrorum con-
silio reseruamus. **I**nhibētes nequis preter
romanū pontificē quacūq³ sit sup̄ hoc aucto-
ritate munitus vel hñi beneficij disponere.
vel circa illa p̄ viā permutatiōis vel als inno-
uare quoquo mō p̄sumat. **N**os enī si sec⁹ actū
se attentatum fuerit. irritū decernimus et iane
Eceterum ordinarios intelligimus i casib⁹ su-
p̄dictis episcopos in quorū ciuitatib⁹ et dio-
cesibus consistunt beneficia seu aliquod eorū
q̄ vñt fm p̄missa dimitti. aut ip̄i qui ea vñt
dimittere commorant⁹. vel ecclesijs cathedra-
libus vacant. capitula eorū et i idem de be-
neficijs tam dimissis q̄ vt p̄mittitur p̄dictis.
nos vel apostolicam sedem certificare stu-
deāt q̄ primū comode poterūt indilate. vt de
illis salubriter disponere valeamus. **Q**uātū
autem ad modificationem attinet aīsatā. illa

dumtaxat et non alia beneficia ecclesiastica quocumque nomine cupit curam aliam hanc censentur quod parochianos hinc et ibi est aliam curam si per vicarios perpetuos sive per rectores et ministros beneficiorum ipsorum illorum tales vicarios exercenda. necnon et illa quorum ministris ratione beneficiorum huiusmodi petit visitare iquirere procuratorem recipere suspendere. excommunicare. seu ab excommunicatis et suspensis sententiis absolueri de consuetudine de iure. iuribus aliis de alia cura loquentibus in suo robore quo ad cetera permansurum. Illi ergo omnes homines liceat hanc paginam nostram moderatim statutorum pristina reservatōis inhibitiōis et voluntatis infringere vel ei ausu temerario contraire. si quis autem hoc attētare presumpserit indignationem omnipotentis dei et beatorum petri et pauli apostolorum eius se noverit incursurum. Data aui moe. xij. calē. decē. pontificatus nostri anno secundo.

De sepulturis

Boni. viij.

Destituta de feriatis abusum quem in quodam modo horribili nonnulli fideles inprovidēte persequuntur: nos pie intētiōis ducti proposito ne abusus predicti sententia ulterius corpora humana dilaceret. mentesque fidelium horrore commoveat et turbis auditis: digne decrevimus abolēdum. Idcirco nāque fideles huiusmodi improbande utique consuetudinis vicio intēdentes. si quod ex eis genere nobiliter vel dignitatis titulo insignitum presertim extraneorum primum limites debitum nature persolvat in suis alijs remotionibus primum sepultura electa defuncti corporis ex quadam ipse pietatis affectu truculenter extērat. ac illud mēbrum si frustra immaniter percidēs ea subsequēter aq̄s imersa exponūt ignibus decoquenda. et tādē ab ossibus tegimēto carnis excusso eadē ad presdictas mittūt seu deferunt tumulada quod non solum diuine maiestatis respectui abhominabile plurimum reddit sive etiam humane consideratiōis obtinuit occurrit vehementer abhorrēdum. Colētes igitur put officij nostri debitu exigit illud in hac parte remediū adhibere. quod tādē abominatiōis tāteque immanitatis et impietatis abusus penitus deleat nec extēdatur ad alios applica auctē statum et et ordinam. ut cum quis et cuiuscumque statū aut generis seu dignitatis extērit in ciuitatibus terris seu locis in quibus catholice fidei cultus viget diē de cetero claudēt extremū circa corpora defunctorum huiusmodi abusus vel nullatenus obseruet. nec fidelium manū tāta immanitate sedēt. sed ut defunctorum corpora sic ipse ac crudeliter non tractentur. deferantur ad loca in quibus vinētes elegerint sepeliri. aut in ciuitate castro loco ubi decesserit vel loco vicino ecclesiastice sepulture tradant. ita quod demum incineratis corporibus aut alias ubi sepulturā elegerit deportet et sepeliatur in eis. alioquin predicti defuncti executor vel executores aut familiares eius seu quis alij cuiuscumque ordinis predicti status aut gradus fuerit et si pontificali dignitate prefulgeat

quod contra huiusmodi nostri statuti et ordinationis tenore presumpserit defunctorum corpora sic inhumant et crudeliter tractare et facere tractari excommunicatis sententiam quā ex nunc ipsos perimus ipso facto se noverit incursuros. a qua non nisi per apostolicam sedem poterit iurisdictionis articulo possint absolutiōis beneficiis obtinere. Et nihilominus ille cuius corpus sic inhumane tractatum fuerit ecclesiastica careat sepultura.

De decimis et primicijs

Donifici octauo collectori decime declaratiōes quas in negotio per nos nup̄ ipso p̄secutiōe guerre ac negocij regni sicilie contra hostes ecclesiarum et personarum ecclesiasticarum per totā italiā et cetera constitutis volumus obseruari cuiusmodi quod decime in illis prout te sup̄intēdētē seu collectore duxim⁹ deputatū tales sunt. De redditibus et prouentibus leprosiarum domorum et hospitalium pauperum pueritū pauperū qui in vltimo leprosi infirmorum et pauperū prout decima non soluet. Adiales autem alieque reglarum persone quarum redditus et prout ecclesiastici adeo sunt tennes et exiles quod de illis sustentari non possunt. sive per hūdo vite sue sustentatiōis necesse habet publice medicare et elemosynas publice petere. dicta decima non persoluet. Seculares quoque clerici quorum ecclesiastici redditibus et prout annui summā vij. florenorum auri non excedūt eadē decimā non persoluent. Si vero vna persona plura habeat beneficia quorum nullum per se acceptū dictā summā vij. florenorum auri annuatim attingat. similiter collecta in minimis prout summā mēorata excedat. quotquot vel quātūcumque modica fuerit. de omnibus et singulis decima persoluetur. Sed non soluetur de predictis mōachorum. similiter de his qui a christifidelibus relictus. Item de exēnijs prelati et alijs personis ecclesiasticis liberaliter factis decima non soluet. Solutiō decimā electiōi seu arbitrio committit. utrum ipsa veli soluet per totū tempus quod durabit decima per rata prout quos singulis annis dicti temporis ipsos percipere prout tingerit an per ipsum tempus per rata cōis estimatiōis prout eorum eorūdem. Et vna via electa non licebit alicui variare ad aliā recurrēdo. Et fiat et redigat per collectores in scriptis electio huiusmodi expresse in pria solutiōe decime supradicte. alioquin iuxta estimatiōis cōis per totū tempus solvere tenebitur. Declaramus autem quod hi qui elegerint solvere decimā per rata qui preceperint annuatim vedat prout beneficiarum suorum qui personaliter residētia non requirūt et soluet decimā per solo procio quod recipient de eis. dū tamen contra hoc in fraudē decime nihil oīo agat. Et ecclesiastica persona qui in ecclesia sua beneficio quod residētiam personale requirit non residet. sive facit in eodē per firmariū vel vicariū deferuiri deputado ipsi vicario vel firmario certā suorum prout eorum portōz non deducet

portōz vicariatus seu firmarij. sed de vniuer-
sis ipsi vel bñficij. pñtibus decimā exhibe-
bit. **De claram** at q de siluis l nēoribus que
ñ pñtuerūt vēdi nūq soluet. nisi forte aliqd
de ill vēditum fuerit durante decia. z tūc esti-
mabit qñtum valere dñt annui reddit⁹ ps vē-
dita fm assisiā q pñtuerit fieri de nēoribus i pñ-
tibus ill in qbus nem⁹ si tñ fuerit z de sola estia-
tōe decia pñtuerit. z nisi de eo qd pñtuerit de vi-
cti siluis seu nemorib⁹ q vēdi ñ pñtuerūt nisi
forte vēdatur durante decia ex vēditōe pa-
scuagij seu herbagij aut alteri⁹ pñtis pñtus
corūdē nemor⁹ z siluaz. z si ñ vēdatur h⁹ pa-
scuagia z silia ñ soluet decia de his. ita tñ q in
fraud⁹ decie nihil pñt hoc attēter. idēq d pa-
scuis herbagijs z pñtib⁹ obuētōib⁹ siluaz vo-
luntus obseruari. **De stagnis z piscariis** deci-
ma sic soluet videlz. q fiat relatio de nūcro ā-
norum qbus añ vēditōz vltia vēdita nō fue-
rūt ad qñtatē pñt ex ipsa vēditōe vltia rece-
pti. vt pñcio diuiso i partes fm annor⁹ tñminuz
durāte decia soluetur decia ipsa de tot parti-
bus pñt ex ipsa vēditōe recepti quot fuerunt
āni pñcti. vt si forte sūt qñq āni elapsi ex quo
fuerat stagnū vēditum z tūc vēdatur p. c. flo-
re. siāt de pñcio. v. ptes. vt p tribus ānis qbus
durabit decia soluetur ipsa decia de trib⁹ pñt/
b⁹ pñt tñ. vicz de lx. florēis. z multiplicabūt
z minuetur ptes pñt put plures z pauciores
fuerit dñt āni **De piscariis** aut fluminū z la-
cuū z venatōib⁹. si vēdatur z siluis ceduis id
qd de stagnis fiet. **De piscibus** stagnor⁹ l bel-
uis garrenaz. quos p vsu vel esu suo cōsumi
vñ si fraude dñari pñgerit: decia ñ souet. **Et**
qz ñnulli obtinēt a mōasterijs z ecclesijs prio-
rat⁹ grāgias domos redditus pñsōes z cen-
sus i soluēda de his decia credim⁹ distiguēd⁹
vicz an talia i bñficiū habeātur. an ex pñtra-
ctu an ex mera gratia. siue hoc sit pñcessum per
se. ap. siue p ipsor⁹ mōasterior⁹ l ecciaz pñsōas
de illoz pñtibus soluetur decia. **Cū** at obti-
nētur talia ex pñtractu. puta ad pñsionē l firmā
annuā i qua ñ est facta grā obtinēti. sed i hoc
vterq pñtrahētium studuit pñtōz suā facere
meliorē. pñptores pñsōis vñ firme de ipa pñ-
sōe vel firma decimā exhibebūt. **Si** aut qñ
añ vñ post pñcessionē h⁹ decime ad vitā propri-
az emit pñtibus priorat⁹ l alioz pñdictor⁹ pro
aliqua pecūia. ita q i hoc ei sciēter grā nō est
facta. pñsiderabitur qñtum estimatōe cōi vale-
at ānuī prouētus priorat⁹ grāgie domos ter-
raz seu reddituū h⁹. z fm hoc ab illis quoz
ē horum pñtibus q inde pñcium pro futuro tē-
pore recepit p tres annos decima exhibet.
Si at in his grā facta sit obtinētibus. qz scien-
ter pro mīori pñcio q valeāt sūt talia vēdita l

locata. ipsi obtinētes z nō mōasteriū vñ eccle-
sia de illo i quo grā facta ē ipsis. z de reliquo
illi quoz ē pñtibus decimā exhibebunt. **Si**
at pñsōis aliquib⁹ p iusta mercede seu remūe-
ratōe laboris vñ obsequij pñtiti vñ pñtadi talia
sunt pñcessa. hi quoz illoz pñtibus i decimā
one prouētū suoz. et hoz pñtibus merito nu-
merabūt. z de illis sicut de alijs quos p certis
suis vñtitatib⁹ expēdunt decimā exhibebunt
q si hoc p illos q ea obtinēt nec in aliud sunt
trāsata. qz restrāsit cum onere suo. et circa il-
los q pñxim⁹ seruabūt. **Nec** deducētur expē-
se q p mōachis q i talib⁹ prioratibus grāgias
seu domib⁹ i bñficiū seu ex mera grā cōcessis
ex pacto teneri dñt fieri dignoscūtur. **Expense**
at illoz mōachor⁹ vel pñonarum q teneri dñt
ex pacto prioratibus grāgias seu domib⁹ ad
iustam firmā seu pñsionem pñcessis. siue deter-
miante fuerint siue ñ. estimabūt estimatōe cōi
et talem estimatōz monasteria vñ eccia cui⁹ il-
loz ē pñtibus cū suis pñtibus decimabit.
Relati d procuratōibus quas i victualib⁹
pñcipiunt decimā ñ pñtuerit. **Sed** q eis pñtāt
h⁹ victualia i decimatōe suoz pñtū z red-
dituū numerabūt z soluent decimā de eisdez
De illis at pñcuratōibus quas pñtati i pecunia
nūerata rite pñcipiunt ab antiquo z quas pñcip-
ent et si nō on vñsarent. decimā pñtare tenent.
Relatus aut qui procuratōnem quam sine
vñsitatōe potuit de iure pñcipere i pecunia nūe-
rata remittit. quia remittit quod sibi debetur
z de quo soluisset decimā si recepisz illd te-
netur ex tali procuratōe decimā exhibere.
Si vero procuratōnem quam tātum i victu-
alibus licet pñcipi fortasse remittit persona ec-
clesiastica cui remissio facta est huiusmōi vic-
tualia cū alijs prouentibus suis cum soluet d
cimā estimabit. cum etiam si nō esset remis-
sa hoc facere teneretur. **In** soluendo decimā
supradictā sole expense necessarie que fiunt in
re ex qua fructus percipiuntur arando colen-
do z colligendo fructus sine quibus non pos-
sunt inde fructus percipi deducuntur. **Expen-**
se autem que fiunt i castrorum custodibus cū
sint extra rem. vel etiam in edificijs construē-
dis nullatenus deducētur. **Sic** nec ille q i vil-
lis tuēdis fierent in guerris seu etiam caualca-
tis **De** his quoz que consistunt in iurisdic-
tione mero imperio regalibus atqz similib⁹ sol-
uetur decima deductis salariis moderatis q
ante concessionem decime consueuerunt solui
iudicibus et officialibus similib⁹qz personis
sine quibus iurisdicctio et cetera similia neque
unt expediri. ita tamen q in fraudem decime
nihil cōtra hoc penit⁹ attentetur. **Et** expense

officialium iudicium et similitum personarum facte in vestibus sine victualibus minime deducuntur. sicut nec alie expense siles facte circa familiam prelatorum. **B**onum autem eris alieni quo persona solvens decimas obligata persistit nihil decima minuetur. etiam si ceteres ecclesie propter hoc a quoquaque fuerint obligate. Item de furnis et de molendinis decima prestabitur. Soluet autem de oblationibus siue fiat pro benedictione nubentium siue pro exequiis mortuorum. **N**ecnon de prouentibus sigillorum prelatorum. et de emendis que ab ecclesiis recipiuntur. De legatis quoque sibi et alijs personis ecclesiasticis non personarum sed ecclesiarum vel officiorum ratione relictis. decima persoluetur. Pro decima supradicta non exhibetur pecunia. nisi illa cõter curreret de mandato domini terre. et quo est moneta in locis in quibus persistet fructus et redditus unde decima persoluetur. nec aliquam pecuniam cabire cogent eandem. Sed si ex probabilibus seu verisimilibus presumptionibus apparuerit pensari eis prouentibus minus debito notabiliter de decima persoluisse. ita quod super hoc merito suspectus debeat reputari ex officio nostro per viros idoneos deputandos a nobis faciemus inquiri ab illis qui super hoc scire valeant veritatem. videlicet de consilio diocesani episcopi vel alium deputandi ab ipso si sit eius subditus et non aliter. si episcopus ipse vel deputatus ab eo prout possit haberi et tunc demum et non prius ille cui prout fuerit talis estimatus per eum quod minus solueret etiam notatim excõicabit si eius cõtinuata exegerit et visum fuerit expedire. Episcopi autem et abbates ceteraque persone ecclesiastice honorabiles non suspecte proprie persone reliquantur. ita quod sufficiat quo ad tales excõis finia que in nullo modo soluentes vel sciẽter adhibentes fraudem vel maliciam circa ipsam decime solutionem generaliter perfecerint. Super his autem fiet compulsiõ per censuram ecclesiasticam. prout nobis et illi cui hoc committendum duxerimus visum fuerit expedire. Proferet autem si expedire visum fuerit excõicatio generaliter vel specialiter eos. qui contra solutionem decime vel suorum estimationem. prout cum fuerit faciẽda. fraudem vel maliciam sciẽter duxerint adhibendã. Fiat autem solutio decime non ex ipsis rebus que percipiunt de prouentibus sed in pecunia numerata. Soluet autem decima illi quos ad hec pertigerit deputari. Rector per parochiam que urgente necessitate cure ecclesie. puta quod ipse residere personaliter in eadem per se non sufficeret ipsi cure propter multitudinem parochianorum vel diffusionem parochie sue. sed necesse habet unum vel duos vel plures capellanos adducere. et eis propter victum salarii constituere. salarii huiusmodi poterit in decime solutione deducere. sed ratione victus capellanorum ipsorum aliquid non deducet. Quod si in diuersis ciuitatibus et diocesis diuersa beneficia obtine-

at. de uno quoque beneficio in ciuitate vel diocesi in qua illud fuerit. decima persoluetur. **D**e elemosinis vero seu oblationibus datis ad opus fabrice. maxime de his oblationibus que in ciuitatibus et aliquibus castris et locis dictarum prouinciarum in ceteris festiuitatibus in candelis et alijs consueuerunt dari et offerri ad opus fabrice deputatis. decima non soluetur. Similiter nec de illis oblationibus que colliguntur interdum per laicos qui consortiales dicuntur et interdum per clericos et que ad opus consortij reducuntur offeruntur. ut luminaria in ecclesia cruces et calices fiant et reparentur. et etiam ex illis pauperibus subueniatur et sepeliuntur corpora pauperum defunctorum. Prelati autem et clerici exules cuiuscunque conditionis aut dignitatis existant de suis prouentibus ecclesiasticis decima persoluetur. Ille quoque expense que fiunt pro fossatis et alias pro terris edificandis. ut veriores fructus producant. et ille que fiunt in conseruandis et reparandis edificijs molendinorum domorum seu apothecarum et similibus ex quibus fructus et pensiones recipiuntur. et nisi reparentur fructus ex eis percipi non valent. de decima huiusmodi minime deducuntur. **N**ec etiam ille qui sunt pro custodia castrorum quous fiant licet maiore solito. Insuper de oblationibus minutissimis quas percipiunt ecclesiastice persone ratione ecclesiarum suarum pro sepulturis et dandis penitentijs decima persoluetur. Et quia non occurrit nobis quin cotidiane distributiones prouentus ecclesiastici. siue de distributionibus que dantur in horis canonicis presentibus debere solui decima declaramus. Illi quoque qui deputati fuerint ad collectionem decime cum eis qui deberent soluere decimam de aliqua certa summa soluenda. pro decima nequeunt conuenire. **D**e fructibus arborum et hortorum soluetur decima. **D**e his autem que consumuntur usu vel esu animalium. si sunt ecclesiarum soluetur decima deductis expensis necessarijs que fiunt pro custodia. Si vero sunt personarum. decima non soluetur. Tu ergo in his solum deum et iusticiam pro premissis pre oculis habens ex predictis declarationibus in decidendis huiusmodi dubitationibus que pro parte leuiter decidi poterunt informationem accipias. Super maioribus vero decisionem apostolici oraculi expectas et expectes. **N**olumus quoque et presentium tibi auctoritate mandamus. ut in unam quamque personam ecclesiasticam deputatarum tibi partium cuiuscunque ordinis aditõis vel dignitatis existat. que decima ipsa nullo modo vel non

De immuni. ecclesiar.

integre scienter aut si fm vey valorē fructuuz
suor pceptoz. siue si i termis pstituit exhibue
rit. seu i illoz exhibitōe maliciaz pmiserit siue
fraudē. excōis sniaz aucte nra pmlges z etiā
in singlos q sciēter ipedimētuz pstituerit dire
cte vli directe publice vli occulte quo min⁹ de
cime p̄dicte soluant subsidū. oēs z singlos q
hmōi sniaz latas icurrerit p te z alios singlis
dieb⁹ dñicis et festiuis cāpanis z cādel accē
sis vsqz ad satisfactōez p̄dignā excōicatos pu
blice nūcies. z facias ab oibus publice euita
ri. Aggrauatur⁹ als man⁹ tuas p̄tra ipos p
ut p̄ter viā z p̄tūciā exigere videris eozdē.
Qd si satisfacere decreuerit. p⁹ plenā et inte
grā satisfactōem ab hmōi excōibus iuxta ec
clesie formā absolues eozdē et dispēsēs cū eis
sup irreglaritate si talr legati nō abstinuerint
a diuis. Idrouiso hacten⁹ q p̄tra deciaz hu
iusmōi nō soluētes nullaten⁹ sine sp̄ali māda
to ap. se. iuocet brachiū seclare. Qd qz ad va
sa sacra paramēta calices cruces z libros ali
aqz bona mobilia ad cultū deputata dñum.
vel ad priuilegia ecciar z mō asterioz aliorū
qz locoꝝ ecclesiasticorū ipi⁹ occasiōe dñe man⁹
nullaten⁹ extēdaſ. Data anagnie cal. octob.
pōſificat⁹ nostri anno septimo.

De immunitate ecciar.

B̄ndict⁹ xj.

Quod oli p se. re. boni. papā. viij. pre
decessorē nrm p̄tra laicos exigētes si
ue recipiētes a cleris z ecclesiasticis p
sonis tallias decimam vli aliam quotam seu
q̄titatē aliquā de puētib⁹ bonor suoz aut ec
clesiar. necnō aduersus soluētes aut p̄mittē
tes vel p̄sentiētes ac soluturos penis adiecti
statutū ē q̄tū ad penas ipas ex cā de cōcilio
fsm nroz restrigim⁹ ad exigētes tñmō. et ad
exigē. dātes auxiliū p̄siliū vli fauorē. nō aut
quo ad easdē p̄as i soluētib⁹ aut recipiētib⁹
a spōte dātib⁹ deiceps v̄dicet sibi locū. Ce
terz attēdāt sollicitē ecciarū plati z alij clerici
lat. cōcilij qd in hui⁹ subuētionib⁹ solū casum
necessitat⁹ aut cōis vtilitat⁹ vbi laicorū ad id
nō suppetāt facultates d̄liberatōe. puida no
scit excepisse. z deide gñale statuisse conciliūz
pp̄t quorū dā iprudētiā etiam i hoc casu ro.
pō. cuius itereſt cōib⁹ puidere vtilitatib⁹ p
mit⁹ p̄sileū. Attēte igit caueāt ne p̄dictorū cō
cilioz trāsgressores existāt aliqd i casu p̄dicti
cto. z mltomagis si casus ipe nō subsistit quo
quo mō vli titulo iconsulto ro. pō. occasione
subuētiōez dictaz pcedēdo laicis vli etiā pro
mittēdo. alioqui tanqz canonicū tā solēniū p
cilioz temerarij trāsgressores. quos pculdu
bio deo pp̄itio idem iſliget pontifex. grauissi
mas penas poterūt merito formidare. Nulli
ergo z cetera.

De hereticis.

De iudeis z saracenis

B̄ndictus. xj. iquisitorib⁹ heretice prauitat⁹

Eo q qdaz nouella p̄stō sup negoci
o heretice prauitat⁹ a bōe mēorie bo.
papa viij. p̄d. n. edita p̄nctet. q i ipo
negocio p diocesanos ep̄s z inq̄sitores sup e
odē facto inq̄ri valeāt cōiter vel diuisim. et si
diuisim p̄cesserit teneant sibi iuicē cōicare p
cessus. Nos p̄sulare voluistis qñ z quōtiens
sit ista p̄cessuū cōicatō faciēda. Nos autē de
fsm nroz p̄silio itelligēdo diocesanos z inq̄
sitores tñc demū diuisim p̄cedere. euz bi z illi
sepatis nō qñ ep̄i tñ vli inq̄sitores tñ p̄cedūt
p̄sultatōi v̄re breui⁹ rñdem⁹. q qñ vtriqz p̄ce
dūt seū euz sibi debēt i sine tñ dñ nil restat a
gēduz. nisi q solū snia p̄mulget. cōicare pro
cessus. licz. n. eqbusdā potuisset videri p legē
ciuilē. q sicut qñ aliqz ex actitat⁹ corā alio d̄z
ferre sniaz: v̄puta qñ a d̄mistratoz d̄legat alij
cāz sibi snia referuata saltē i principio. i. cōte
statōe. rursus i medio z sel i sine q sunt exaita
audire d̄z. ita et i casu p̄nti vbi ex act⁹ corā a
lio h̄itis aliter p̄fert sniam. sic ter hmōi acta
recēseāt. qd fieri nō pōt si eoz denegēſ edictō
tñ id eqtas canonū nō admittit. Tñū sane ca
sus excipim⁹ si alter p̄mode non possit p̄cede
re. nisi alteri⁹ act⁹ v̄is. Ex hac etiā cā sel tñ. v̄
fraudi loc⁹ nō fiat i toto negocio copia tribua
tur. Qex qz nōnulli diocesani p̄tē p̄tis puen
tū d̄ hereticorū bōis inq̄sitiōis offiō deputate
pp̄t expēsas. quas dñ inq̄rūt i sepedicto ne
gocio faciūt: a vobis exigere molunt. hoc tā
q iuri absonū cū ordinarij sint. iō qz offiū te
le qd eis incūbit pp̄rijs eos optet explere su
pendijs. fieri p̄t⁹ p̄hibem⁹. Bōem aut iſdē
diocesani puētiū obuentōnū ex inq̄sitiōis of
ficio a vobis si ob. aliqua p̄stōe p̄suetudie vli
mā dato p̄trarijs si exposcāt: sz eā camere no
stre vli alij cui nos vel successorē nri roāt pon
tifices mādarem⁹ reddēdā reddim⁹ qñalit
o beruari iubemus.

De iudeis z saracenis.

Clemens quintus.

Multa mētis amaritudine cō citamur
grauisqz doloris acule⁹ perfodit men
tem nostram intelligentes. q renati
fonte baptismatis in deuiuz oberrantes. qui
deberent opprobrium illatum domino in ter
ram hereditatis sue totis viribus vindicare.
potius iniuriatorib⁹ suis fauent saracenoz.
videlicet horribili z perfide nationi. z d̄gene
rantes miserabiliter a statu fidelium fame p
prie immemores: z salutis obliti inimicis cru
cis chusti contra ipsius negocium ferruz e
quos arma et alia vetita. necnon victua
lia et mercimonia in alexandriam et ad alia
loca saracenorum terre egypti d̄scere p̄sumūt

ex quo manifeste apparet. qd xpianos qui ad
defensionē hereditatis dñi ibidē p suo remā-
serunt talibus adiuti subsidijs irreuerent im-
pugnāt ppter qd fidei negociū ibidē qd amo/
do noscitur depire. Nos igitur qui ad liberā
dam terram ipam opam dare intendimus cū
dei adiutorio efficacez tam graues trāsgressi
vltiori sustinere nolentes se. re. Nicolai pape
iii. pde. n. vestigijs inherētes pñtium tenore
statuim⁹. vt nullus arma equos ferruz ligna-
mina victualia & alia quecūq; mercimonia in
alexandriā vel alia loca saracenoz terre egip-
ti deferre mittere vel portare. seu de portub⁹
eoz vt eisdem deferant extrahere vel extrahi
pmittere aut eis alias auxiliū vel fauorē pre-
stare quoquo mō psumat. Nos vero illos q
ptra hmoi pñtōem nram ausu temerario veni-
re psumperunt. eo ipso excōis sententie decer-
nim⁹ subiacere: a qua absolui nequeāt. nisi tā-
tum de bōis ppijs i dicte terre subsidiū con-
uertenduz exoluerint qñtum ad ptes pñctas
detulerint vel miserint. aut deferre vel de ip-
soz portub⁹ extrahi pmiserint deferēduz. nec
tūc etiā ab eadez pter q i mortis articulo absol-
uant nisiā absq; mandato se. ap. spālī. Et nihil
omin⁹ si psonas eoz capi ptingat i seruitutez
& capturā illoz esse volum⁹. in quorū cecide-
runt captōem. aucte insup aplica statuētes.
vt illi q ptra hmoi statutū nrm quolibz veire
psumperint pter penas pñctas. quas ipso fa-
cto incurrāt. ppetuo sint infames et intestabi-
les habeant ita q nec testari nec legata eis seu
relicta pcipere valeāt. & insup ad successiōes
tam ex testamēto q ab intestato sint pñsus et
reddant inabiles. nec ad publica quelibet ad-
mittantur officia. sintq; illis oēs actus legiti-
mi penit⁹ interdicti. et tāq; excōicati hostesq;
catholice fidei postq; de ipoz hmoi temerita-
te pñterit dieb⁹ dominicis et festiuis publice
nūciantur. in fiscū bona eoz oñia deuoluant

De priuilegijs et excessib⁹ priuilegiatoz.
Benedictus vñdecimus.

Inter cunctas sollicitudines nras
qbus nos pastorale premit officiū
& debitum aplice fuitut⁹ astringit
illa debet esse pñcipua. vt gregi dominico no-
bis superna dispositōe cōmisso animaz cura
non desijt. ne illum lupus rapax antiquus ser-
pens humani generis inimic⁹ inuadat. eiusq;
sanguinis de nostris qd absit id clamante p-
phetia manibus requirat. Bebeimus insup q
tum ex alto permittitur pacem inferere remo-
uere scandala. iurgiorum amputare materi-
am. et intelligere super egenum et pauperem

quia non in fine obliuio erit pauperis. et pa-
cencia pauperum non peribit in fine. Hanc
vudum bone memorie bonifa. viij. p. n. quan-
dam speālem inter pñctos rectores seu sacer-
dotes et clericos prochialiū ecclesiā ex par-
te vna. et pñctoz ac minoruz ordinum fies
ex altera super faciendaz predicationū audi-
endarum confessionum per eosdez fratres. ac
de eis relictis et de funeralib⁹ canonice porti-
onis articulis pñtutionē edidit. certum his
modum imponens put in eadem pñtōe plen-
us pñtetur. Sed pro ea quaz intēdebat quie-
te turbatio nata est. pro concordia sunt subor-
ta dissidia. et pullulate inquietudines pro trā-
quillitate noscunt. sicq; dum ansam soluisse se
credidit nonduz ligasse videtur. et septē vno
hydre amputato capite suscitasse. Nec miruz
quia plerūq; pariūt nouitates discordiā. pre-
sertim dum ab eo qd diu equū visum est p no-
uam pñtutionem receditur. nec quare rece-
datur vtilitas euidentis vel alia causa subest.
Ideoq; cupiētes vt ipsi greci cura nostrā eo
plenior impēdatur quo amplior in agro dñi
operarioz numer⁹ opere sup egenuz inten-
dentes & pauperem. ac nouitatem remouētes
per eandē constitutionem inductaz statuim⁹
de fratrūz nostrorū consilio. vt ipsorū ordinū
fratres qui ad hoc deputati fuerint in ecclesijs
ac locis ipsorum q ipresētiarum habent et in
posterum obtinebunt. ac in plateis communi-
bus seu publicis libere absq; diocesanorum
et aliozū prelatozū petita licentia valeant
clero et populo predicare. eisq; proponere
verbum dei. Caueant tamen omnino ne ho-
ra in qua diocesani predicti predicarent. vel
coram se facerent predicari predicent iidem
fratres. Putamus etenim dignum vt ma-
iori minor et superiori inferiori deferat in hac
parte. nisi forsan aliud circa hoc facerent de
voluntate diocesanorum ipsorum. at in stu-
dijs generalibus diebus illis dumtaxat qui-
bus sermones ad clerum fieri solent et solēni-
ter predicari. seu mortuozū funeribus vel e-
ozundem fratrum festis specialibus seu pecu-
liaribus. quia in his casibus cum diocesanis
in predicatione concurrere poterunt. pre-
dicarent. Vbi vero iidem diocesani voca-
rent generaliter ad se clerum. aut aliqua rati-
one vel urgente causa illum ducerent congre-
gandum ea hora in studijs memoratis die-
bus sepedicti fratres ab huiusmodi predica-
tione cessabunt. In ecclesijs autem parochia-
libus fratres ipsi inuitis eozū rectoribus
seu sacerdotibus. nisi iussu a superioribus eo-
rū nō audeāt predicare. Sz qz mltociēs p-
positū verbū dñi audietez a pctō nō retrahit.

idcirco p^o p^odicatioem necessariū ē penitentie
sacramentū. circa qd nisi articulus necessitat
occurrat oris sacerdoti facienda cōfessio. put
scriptū ē. corde ad iusticiā credit ore autē sit
cōfessio q̄ ad salutē erigit. als frustra esset in
sacramēto eodē sacerdoti. q̄ iter leprā et leprā
vz discernere mīsteriū iustitū. **E**lecti igit ab
eisdē sribus ad audiēdas p̄fessiōes et p̄nias i
iūgendas libere aucte ap̄lica absq̄ licētia dī/
ocesanorū et aliorū p̄latorū iſeriorū exēptorū et si
exēptorū q̄bus subsunt: q̄ ad p̄fitendum acce
dūt audiāt eis peccata sua confiteri volētes.
Nō religiosos q̄ s̄m statuta suorū ordinū pro
p̄rijs planis p̄fiteri debeāt. aut ab eis ne p̄fite
ant alijs p̄hibētur. absoluat ip̄isq̄ penitētiā
salutares iniūgāt. iſra sibi designatos termi/
nos ad h̄mōi exercēdū offiū p̄stitutos. excōi
catōis vero v̄l alias s̄nias p̄ p̄latos lataſ tra
hoc vel i ei^o fraudē denūciām^o irritas et ina/
nes. **N**ec p̄fessi ip̄is sribus p̄ctā illa de q̄bus
p̄fessi sunt eis et absoluti penitētes de illis sa/
cerdotib^o p̄p̄rijs teneant. sicut etiā nō tenent
itey p̄fiteri. nō ob. p̄stōe ḡnialis p̄cilij q̄ sano i
tellectu ne sequat̄ absurdū q̄ p̄ p̄niam dimis/
sa p̄ctā q̄s p̄fiteri debeat. et q̄ liberat^o d̄bitor
adhuc ad solvēdū remaneat obligat^o. itelli/
gēda ē vt ex ea p̄z de ill^o q̄ p̄ctā p̄fiteri alijs ne
glexerūt. **S**acerdotes ip̄i talē p̄fessis et ab/
soluti aſtricti sunt mīstrare eucharistie et extre
me v̄tōis etiā sac̄mentū. **S**up p̄fessioe autē
facta sribus mēorati cū de p̄fenti soli^o p̄iudi
cio si falluz dicat agat i iudicio aie sue p̄nie fo
ro. stabit simplici verbo illi^o q̄ sac̄menta petit
p̄dicta et dicit sribus se p̄fessuz. **B**uos tñ cas^o
excipim^o. s. si sacerdos asserat eū excōicatum
aut notorie peccatorē. sed videat ne id dicat
mēdacit aut i volū v̄l fraudē. qz si hoc egerit
a delicto tali nisi plene satisfecerit p̄terq̄ i mor
te absolui neqat. nec d̄ illo ad p̄nias aliter ad
mittat. **U**t aut diocesanis honor debit^o refer
uet p̄cipim^o. vt. p̄uiciales p̄ores p̄dicatoz et
mīstri minoz ordinū p̄fatorū p se v̄l alios ver
bo vel scripto eis significēt se s̄res ad hui^o cō/
fessionū audiēdaz et p̄niaz iūgēdaz offiū
eligisse. et nō noſando aut corā ip̄is sistendo e
os nec illoz nūez exprimēdo petāt hūiliter a
diocesanis eisdē. qd iſdē electi s̄res de ip̄orū
b̄nplacito et l̄nia dcm possint i eorū ciuitatib^o
et dioceſib^o iſra eis determinatos fines offiū
exercere. **Q**d si denegēt iſra triduū nō p̄ce/
dāt extūc iſdē s̄res nihilōm^o aucte eadez hu/
iulmōi offiū exequant. **B**atā vero l̄niam per
diocesanorū mortē nolumus terminari. **P**er
hoc aut nō itendim^o q̄ sepe dicti fratres q̄ ad
hoc eligent offiū exercēdū pl^o hēant i audiē
dis p̄fessiōib^o et p̄itētijs iūgēdis. q̄s paro/
chiales sacerdotes noscunt h̄re. **S**icq̄ de ca/
lib^o ep̄is et supiorib^o quos iſeri^o annotam^o ac
sedī ap̄lice reſeruat^o se nullaten^o iromittant.
Obseruēt ergo sollicitē dicti s̄res. ne ad p̄fessi
ones recipiāt criminosos criminib^o p̄ q̄b^o so
lennis ē p̄nia idicēda. **N**ō eodē excōicatoſ
reſpuāt et clericos q̄ p̄pter delictū irreglari
tez aliquā icurrerūt. **I**ncōueniēs enim existi
mam^o vt a peccato absoluat q̄ p̄niam ei debi
taſ iponere aut irreglariſat^o penā peccati se/
qlaz v̄l excōem q̄ iſligit maxie a iure. q̄z pro
crimie. que q̄ ab ecclā. et p̄ p̄sequis a p̄cipatō
ne ecclāsticorū sacramētoz excludit. remoue
re nō potest. **I**ncōdiarios et eosq̄ q̄ taz enor/
mib^o sunt irretiti peccat^o. q̄ ea rōnabil^o cōſue/
tudo p̄scripta canonice i ep̄atib^o aliq̄bus reſ/
uauit ep̄is s̄lī nō admittāt. quā p̄ſuetudinez
ex cā q̄ iuste ad id aīm n̄m mouit solūmō cir
ca volūtariē hoicidas falsarios ecclāz imuni
tat^o et libertat^o ecclāsticē violatores et forti
legos approbam^o. **Q**d si forſan añq̄ ab eo q̄
p̄tatez habet absolui possint. mos taliū p̄fite
ri volētū verisimilit^o timeat. etiā i p̄dicti casu/
bus sepeſati s̄res eos p̄fiteri volētes audiant
ip̄isq̄ b̄nficiū absolutōis ipendāt. **S**z subeant
iuramentū q̄ liberati se suis ep̄is et excōicato
rib^o p̄ntabūt excōicantiū sup his p̄ q̄bus ab
eis excōicati erāt et ep̄orū p̄ peccato h̄mōi pa
rituri mādāt. **N**ez qz post baptisimū iter ce
tera mag^o ad salutē necessaria ē p̄positō ver
bi dei quo audiētes illud qd ē victoria n̄ra in
ſtruuntur i fide. docent^o fugiēda fugere et sectā
da sectari. a quo p̄ peccatū lapſi reſurgūt pe
nitētie sac̄mentū p̄ficiunt. **G**radis nobis sol
licitudo incūbit. vt tales ad hec. p̄moueātur
s̄res q̄ oleo dulcedis verbi eiusdeſ n̄fos ſoue
ant subditos. a peccat^o p̄hibeāt ierepatōnis
vino peccatoz suorū mordeāt vulnera. eosq̄
ad illa penitētie acrimoia purgandū et tergē
dū. puocēt et iducāt. **A**d id vero exequēdū
ſciētia diuine legis expoſcit. desiderat^o ordo.
et vite itegritas etiā poſtulat. **S**criptū ē enī
Lu ſcientiam repulisti. et ego te repellam. ne
sacerdotio fungaris mibi. quia labia sacerdo
tis custodiunt ſcientiam et legem exquirūt ex
ore eius. alias prout ad eum pertinet iter pec
catum et peccatum non posset discernere. nec
peccator existens dei debent narrare iusticiā
et testamentum illius aſſumere per os suum.
Nam cuius vita deſpicitur cōſequens est vt
eius predicatio contemnatur. **Q**uare decet
numus vt priores et mīstri generales et pro
uinciales predicatorum et minorum ordinū
p̄fatorum vel eorū vicarij de discretorū
cōſilio ad taz ſalubre officium fratres diuina
ſcientia doctos diſcretione vīgentes. vita p/
batos et expertos moribus. alioqui diſtrictā
reddant in futuro examimine rōnez. eligāt et

lib^o ep̄is et supiorib^o quos iſeri^o annotam^o ac
sedī ap̄lice reſeruat^o se nullaten^o iromittant.
Obseruēt ergo sollicitē dicti s̄res. ne ad p̄fessi
ones recipiāt criminosos criminib^o p̄ q̄b^o so
lennis ē p̄nia idicēda. **N**ō eodē excōicatoſ
reſpuāt et clericos q̄ p̄pter delictū irreglari
tez aliquā icurrerūt. **I**ncōueniēs enim existi
mam^o vt a peccato absoluat q̄ p̄niam ei debi
taſ iponere aut irreglariſat^o penā peccati se/
qlaz v̄l excōem q̄ iſligit maxie a iure. q̄z pro
crimie. que q̄ ab ecclā. et p̄ p̄sequis a p̄cipatō
ne ecclāsticorū sacramētoz excludit. remoue
re nō potest. **I**ncōdiarios et eosq̄ q̄ taz enor/
mib^o sunt irretiti peccat^o. q̄ ea rōnabil^o cōſue/
tudo p̄scripta canonice i ep̄atib^o aliq̄bus reſ/
uauit ep̄is s̄lī nō admittāt. quā p̄ſuetudinez
ex cā q̄ iuste ad id aīm n̄m mouit solūmō cir
ca volūtariē hoicidas falsarios ecclāz imuni
tat^o et libertat^o ecclāsticē violatores et forti
legos approbam^o. **Q**d si forſan añq̄ ab eo q̄
p̄tatez habet absolui possint. mos taliū p̄fite
ri volētū verisimilit^o timeat. etiā i p̄dicti casu/
bus sepeſati s̄res eos p̄fiteri volētes audiant
ip̄isq̄ b̄nficiū absolutōis ipendāt. **S**z subeant
iuramentū q̄ liberati se suis ep̄is et excōicato
rib^o p̄ntabūt excōicantiū sup his p̄ q̄bus ab
eis excōicati erāt et ep̄orū p̄ peccato h̄mōi pa
rituri mādāt. **N**ez qz post baptisimū iter ce
tera mag^o ad salutē necessaria ē p̄positō ver
bi dei quo audiētes illud qd ē victoria n̄ra in
ſtruuntur i fide. docent^o fugiēda fugere et sectā
da sectari. a quo p̄ peccatū lapſi reſurgūt pe
nitētie sac̄mentū p̄ficiunt. **G**radis nobis sol
licitudo incūbit. vt tales ad hec. p̄moueātur
s̄res q̄ oleo dulcedis verbi eiusdeſ n̄fos ſoue
ant subditos. a peccat^o p̄hibeāt ierepatōnis
vino peccatoz suorū mordeāt vulnera. eosq̄
ad illa penitētie acrimoia purgandū et tergē
dū. puocēt et iducāt. **A**d id vero exequēdū
ſciētia diuine legis expoſcit. desiderat^o ordo.
et vite itegritas etiā poſtulat. **S**criptū ē enī
Lu ſcientiam repulisti. et ego te repellam. ne
sacerdotio fungaris mibi. quia labia sacerdo
tis custodiunt ſcientiam et legem exquirūt ex
ore eius. alias prout ad eum pertinet iter pec
catum et peccatum non posset discernere. nec
peccator existens dei debent narrare iusticiā
et testamentum illius aſſumere per os suum.
Nam cuius vita deſpicitur cōſequens est vt
eius predicatio contemnatur. **Q**uare decet
numus vt priores et mīstri generales et pro
uinciales predicatorum et minorum ordinū
p̄fatorum vel eorū vicarij de discretorū
cōſilio ad taz ſalubre officium fratres diuina
ſcientia doctos diſcretione vīgentes. vita p/
batos et expertos moribus. alioqui diſtrictā
reddant in futuro examimine rōnez. eligāt et

assumant. Sic enī quod predicabūt facienti: que arguent operari cessabunt. et in eis edifi- cabit̃ populus verbo pariter et exemplo. Ce- terum licet sicut predictū de necessitate non sit iterum eadem confiteri peccata. tamē quia p- pter erubescentiā que magna est penitētie ps- vt eorundē peccatorū iteret̃ confessio reputa- mus salubre districte iniungimus. vt frēs ipsi confitētes attente moneant. et in suis p- dicationibus exhortent̃. q- suis sacerdotib⁹ saltem se- mel confiteant̃ in anno: asserendo id ad aiarū profectum pculdubio pertinere. Porro vt circa sepulturam apud loca eorūdem fratru eligentium sepeliri: et portionē canonicam de relictis eisdem fratrib⁹ mīme detrahēdā neq- at in posterum dubitari iubemus. vt corpora defunctorū que apud eorūdem fratru loca ele- gerint dum viuerēt sepulturaz pcessionalit̃ cū cruce thuribulo et aqua bñdicta cantando seu legendo officiu mortuorū vel psalmos. et alie- nas ingredientēs parochias possint assume- re et ad suas deferre ecclesias tumultanda. Be- quibuscunq- vero relictis prefatis fratrib⁹ in cōmuni vel singulis vltimis decedentiu vo- luntatibus. siue apud eos sepeliendi sint siue alibi nulla per parochiales sacerdotes moriē- tium a qua fratres ipsos liberos esse volum⁹ canonica portio. vel multomin⁹ p episcopos epalis quanta oīno cum eis tanq- exempti nō subsint. nec etiam debita iure parochie si for- san cathedralis defunctorū esset parochial' ec- clesia. detrahatur. De funeralib⁹ autem me- dietatem si cōmode diuisionem recipiant. ali- as eiusdem medietat' estimationez soluāt pa- rochiali ecclesie et sacerdotibus antedictis. Fu- neralia vero intelligunt̃ hoc casu que cum fu- nere deferuntur. De candelis vero quas fra- tres portant portio non petatur. Adhuc autem iidem fratres et pro posse inducant confitentes sibi. vt de proprijs bonis suis pa- rochialibus ecclesijs eorumq- sacerdotibus competenter relinquunt et que eis debent. pa- rochialia iura reddant. ad hoc non inurmu- ret quesumus secularis clerus. non gerāt mo- leste prelati quod circa premissa sic duximus puidendum. Attendant quanta ex his que i primis duob⁹ articulis statuta sunt salus ani- marum proueniat. Aduertant quanta tollan- tur iurgia et patenter considerent. q- eorū one- ra cum alijs nostro beneficio salubriter et qua- si necessario partiuntur. Circa tertiu vero ar- ticulum diligenter intelligant. q- fratres ipsi hoc per priuilegia romanorum pontificū eis benigne concessa ante constitutionem eandēz hactenus habuerunt. Quodq- sunt paup- res nihil habentes singuli nec in cōmunaru- stica predia. imo nec vrbana vñ mobilia eorū

alteri vel etiam vniuersi. mendicant victum querunt vestituz. et eatenus sustinere possunt quatenus vel viuorum pietas aut morientiu charitas eis necessaria subministrat. Quiser- go non misereatur eorum. qui omnia volun- tatem habendi etiam reliquerunt. Quis non compatiatur eisdem operantibus tam vili- ter in agro predicto. Certe nullus. nisi qui tri- turantis bouis os impie alligare velit. aut eos subtractis alimentis necare. Inopes patrimo- nij onera ipsa non habendi necessitate non su- stinent. et a curialibus res ecclesijs vel pijs lo- cis donatas a quarte prestatione seu lucrati- uorum inscriptionibus lex facit immunes. re- licta pauperibus non patiuntur falcidiā. et legata ad fabricam vel pro ornamentis ecclē- sijs aut ad diuinum cultum perpetuum solu- tionē non subiacent canonice portiois. Pau- peres autem vt dictū est sunt fratres. et quod eis relinquatur. aut in sua alimenta erogant aut in fabricam siue in cultum diuinum et ec- clesie ornamenta conuertunt propter qd nos qui debemus intelligere super egenuz et pau- perem et non obliuisci eorum cum humanita- tis sit etiā secularis principis prospicere ege- nis et dare operam. vt pauperibus alimenta non desint. non tam pie q- quodāmodo iuste in eodē articulo egimus egenos eosdē vt pre- mittitur reddendo fratres ab onere canonice portionis exemptos. Nec autem dicta cōstō- ne que incipit super cathedram quam penit⁹ reuocamus. alijsq- quibuscūq- constitutioni- bus specialibus et generalibus statutis priui- legijs indulgentijs sub quacunq- forma ver- borum concessis. etia- si de ipsis de verbo ad verbum vel aliquorum nominibus in nostris litteris oporteret fieri mentionem. conuentio- nibus pactis iuramentis sententijs et consue- tudinibus contrarijs nequaq- obstātibus in- uiolabiliter obseruari sancimus. Nulli ergo omnino hominum liceat hāc paginaz nostro- rum statuti denuntiationis exemptionis pre- ceptorum approbationis iussionis voluntat' reuocationis et sanctionis infringere. si quis autem et cetera.

Clemens quintus.

Eruit charissimi filij nostri philippi regis francorum illustris sincere af- fectōis ad nos et ecclesiam romanaz integritas et pgenitorum suorum pclara meri- ta meruerunt. Adhuc insuper regnicolaz puritas ac deuotionis sinceritas. vt tam re- gem q- regnum fauore beniuolo psequamur. Hinc est q- nos regi et regno per diffinitionez

De penitē. et remissio.

et declarationē bone memorie Bonifacii pa-
pe. vij. pdecessoris nostri q̄ incipit. Unaz san-
ctam. nullum volumus vel intendim⁹ p̄iudici-
um generari. nec q̄ per illa rex regnū et regni
cūle p̄libati amplius ecclesie sunt subiecti ro-
mane q̄ antea existebant. Sed oīa intelligen-
tur in eodem esse statu quo erant ante diffini-
tionem p̄fatam tam quantū ad ecclesiā q̄ etiā
ad regem regnū et regniculas sup̄i noīatos.

De penitentis et remissionibus.

Bonifacius. viij.

Antiquorū habet fida relatio. q̄ acce-
dentibus ad honorabilē basilicā p̄ci-
piis apostolorū de vrbe p̄cesse sunt ma-
gne remissiones et indulgentie peccatorū. Nos
igitur qui iuxta officii nostri debitum salutē
appetimus et procuram⁹ libentius singulorū
hūmōi remissiones et indulgentias omnes et sin-
gulas ratas et grates habentes. ipsas aucto-
ritate apostolica p̄firmam⁹ et approbam⁹ et eti-
am innouam⁹. et p̄sentis scripti patrociniō cō-
municam⁹. ut tam b̄tissimi petr⁹ et paul⁹ apo-
stolice eo ampli⁹ honorent. quo ipsorū basilicę
de vrbe deuotius fuerint a fidelib⁹ frequē-
tate. et fideles ipsi sp̄ualium largitiōe munerū
ex hūmōi frequētiōe magis senserint se refer-
tos. Nos de omnipotentis dei misericordia et
eorundem apostolorū eius meritis et auctē cō-
fisi de fratrum nostrorū p̄silio et apostolice ple-
nitudine potestatis oībus in p̄senti anno mil-
lesimo trecētesimo a festo natiuitatis dñi n̄ri ie-
su christi preterito proxime inchoato et i quo-
libet anno centesimo secuturo ad basilicas ip-
sas accedentibus reuerentē vere penitentibus
et confessis vel qui vere penitebūt et p̄stebun-
tur in hūmōi p̄senti et quolibet centesimo secu-
turo annis non solum plenam et largiorē. imo
plenissimā omniū suorū concedemus et p̄cedi-
mus veniam peccatorū. Statuētes ut qui vo-
luerint hūmōi indulgētie a nobis concessę fore
participes si fuerint romani admin⁹. xxx. die-
bus continuis seu interpolatis et saltē semel i
die. Si vero peregrini fuerint aut forenses si-
mili modo diebus. xv. ad basilicas easde ac-
cedant. vnusquisqz tamen plus merebit et in-
dulgentia efficacius assequit. qui basilicas ip-
sas amplius et deuoti⁹ frequētabit. Nulli er-
go oīno hominū rē. Datum rē.

De sententia excoīs suspēsiōis et interdicti

Bonifacius octauus.

Excoīcam⁹ et anathematizamus
ex parte dei omnipotentis patris et fi-
lij et sp̄s sancti auctoritate quoqz bea-
torum apostolorū petri et pauli et nostra omēs
clericos religiosos et laicos vtriusqz sexus. si
ue sint familiares curie siue alii vnde cūqz. q̄
aliquod pactum fecerint. seu aliquod paruū

De senten. excom. su. et

vel magnū p̄miserint vel p̄missionem recepe-
rint. aut ex pacto siue p̄missiōe occulta v̄l ma-
nifesta facta sub generalib⁹ et plenarie non ex-
pressis aperte verbis quicqz dederint aut re-
ceperint magnū vel paruū vel p̄missionē de
quacūqz re aut vtilitate p̄pter hoc p̄sequen-
da fecerint. vel receperint pro aliqua iusticia
siue gratia pro se aut pro alio in causis vel in
iudiciis seu alias p̄ litteras aplicas et q̄buscūqz
modis apud sedem aplicam obtinēda. et hāc
sniam ad p̄mittentes et acceptātes dantes et
recipiētes duxim⁹ extendēdā. Illos quoqz q̄
aliquem sciuerint culpabilē in p̄dictis et nobis
infra dierum triū spaciū non retulerit. vel ali-
cui per quem ad nos verbū fideliter p̄feratur
simili decernim⁹ sentētie subiacere. Decerni-
mus etiam. ut nullus hanc incurrens excoīca-
tionis sniam pro p̄dictis vel aliquo p̄dictorū
absqz speciali mādā to n̄ro absolutiōis benefi-
cium valeat obtinere. nisi forsan ad nos habe-
re accessum nō posset in mortis articulo p̄stitu-
tus nec etiā ad absolutiōis grāz admittat. ni-
si prius quod primū dedit vel recepit integra-
liter pauperib⁹ largiatur. Iusticiarū vero siue
gratiam sic obtenta nulli⁹ p̄orsus esse momē-
ti volumus: omniqz statuimus carere effectu
et roboze infirmitat. Sed et scienter vtētes ip-
sis simili snia excoīcatiōis astringim⁹ et refer-
uantes nobis absolutiōne eorū et cum p̄missis
in oībus ad penas similes obligamus. Idez

Prouide attendētes. q̄ vt frequētius
q̄uis nō sine culpa. tū multorū interdi-
cti sententie p̄ferunt. Qd̄qz sunt non
nulli iudices nimis p̄mpti ad p̄ferēdas eas
nō etiā in negociis siue causis q̄ intdū plus ex-
cupiditat. q̄ charitatē radice p̄spicuis iudicis
p̄cedere arguunt. Qd̄qz interdicti tpe diui-
na organa suspendunt et laudes nec ecclesia-
stica sacramēta misstrant vt solent: tollūt mor-
tuis seu minuit suffragia p̄rim p̄ oblationes
frequēte hostie salutar. Adolecētes et puuli p̄-
ticipātes rari⁹ sacra min⁹ inflāmāt et solidant
in fide: fidelū tepescit deuotio hereses pullu-
lant et multiplicant picula aiarū. P̄nti p̄stitu-
tionis p̄uidem⁹ edicto. ut nulla p̄uincia ciui-
tas castrū villa loc⁹ territorū vel district⁹ au-
ctoritate ordiaria vel delegata supponat ec-
clesiastico interdicto p̄ pecuniario debito vel
p̄ cuiusuis mōcte vel pecunie q̄titate quacū-
qz occasiōe v̄l cā seu quouis q̄sito. colore p̄ eo
maxie q̄ ipsorū dñi rectores seu officiales quo-
cūqz noīe cēscant. aut incole seu hītatores aut
singlāres p̄sone ipsorū statuti vel statuēdis or-
dinati vel ordinādis terminis hūmōi debitū seu
q̄titatē nō soluit hacten⁹ aut i antea si p̄soluit
nos. n. ex n̄c decernim⁹ irritū et iane si sec⁹ hacte-
n⁹ extitit attētarū l̄ptigerit attētari illd̄qz iuo-

De expec. bene. i. epi.

canus omnino. Ad obstantibus quibuscumque
tractibus obligatiōibus pactis puentiōib⁹
propositiōibus submissiōibus fideiussōibus
pensis processib⁹ et sentētijs super hoc ha-
bitis vlt habēdis. iuramētōz penarum spiri-
tualium et temporalium seu multaz vel qua-
cūq; alia firmitate vallatis: nisi talis supposi-
tio interdicti hactenus foret facta vlt mātēa fi-
eret de aplice sedis speciali licētia et expressa
p ipsius sedis patētes litteras apparēte.

**De expectatibus beneficium
i episcopatu aliorum.**

Iohannes episcopus seruus seruoz
dei ad perpetuam dei memoriā. Se-
des apostolica in suis actibus ve-
ritatem prosequēs lucem amās libēter euitat
nodose ambiguitatis inuolutōz. illamq; semp
i suis ordinatiōibus reseruare cautelam intē-
dit vt de illis proueniat commodum quod
alijs n̄ imineat detrimētum. Gane p̄dicte ad
diuini cultus augmētum et salutē populi quē
i nōnullis ciuitatibus et dioecesibus sic multi-
plicat altissimus. q̄ i earum singul⁹ singulo-
rum vult⁹ nequibat vt p̄deceat vnicus pastor
ispicere aut als ptes boni pastoris implere: salu-
briter intēdētes i ipsis dioecesibus: quaruz n̄
nullas i duas et aliquas i plures dioecses du-
ximus diuidendas certas ciuitates ac ecclesi-
as ereximus cathedrales. quaruz singulis di-
strictas proprias et limitares dioecses iussi-
m⁹ assignari. verū quoniā plures añ ordiati-
onē seu diuisiōem nostram huiusmodi tam a
nobis q̄ a p̄decessorib⁹ nostris romāis pōnifi-
cib⁹ aplicas obtinuerūt litteras super bñficijs
ecclesiasticis i ipsis tūc integris diocesib⁹ v̄ca-
tur⁹. quarum nōnullę restāt adhuc executiōi
mandāde. Nos amouere volētes cuiuslibet
dubitatiōis scrupulum. que circa gratiarum
executionē sup huiusmodi bñficijs p̄cessarum
posz forsan icider et puidere p̄siderātes attē-
ti q̄ p ordiatōz sui diuisiōz nostrā predictā
ius ad rē expectatibus dicta bñficia ātea cō-
petēs ex rōe imitari n̄ debet. quī adeo efficax
i diuersis diocesib⁹ māeat. sicut i ipsis quōdā
integris pri⁹ erat. auctoritate presentium decla-
ramus. q̄ omnes et singule gratie sup bñficijs
vacaturis añ diuisiones hmoi i ipsis quōdāz
integris diocesib⁹ a nobis vlt p̄decessoribus no-
stris p̄sōis quibuscūq; p̄cesse tam i ipsis quon-
dam nūc diuisis q̄ i alijs diocesib⁹ decisas ab
illis eisdem modo et forma possint suo ordine
p executores mūdānos et alios ad quos id p-
tinebit ad debitam executōz adduci. quibus
añ diuisiones sepefactas poterāt et debebant.
Item etiam declaram⁹ quo ad litteras apo-
stolicas iusticiam p̄tinētes. vt videlicet indi-

lices dati p illas i causis quarumlibz p̄sona-
rum que nūc de hmoi dioecesibus dimissis exi-
stūt possint iuxta earum tenorē p̄uide proce-
dere ac si dicte dioecses de quib⁹ mētio i litte-
ris eisdem habetur integre remāsisent. Nulli
ergo omnino hominum liceat hāc paginam no-
stre declaratiōis isfringere vlt ei ausu temerario
p̄traire siquis aut hoc attētare presumpserit i
dignatōz oipotētis dei et beatorū petri et pau-
li apostolorum eius se nouerit icursurū. Ba-
tum aunionē cal. nouē. pōnificatus nostri an-
no secūdo.

a
primum vacat

Johannes
in iudicijs

Nos igitur

b

predictam

prosequendo

ampliare

alij cui

c

debet infra

in subscriptis

vel domicilij

toriorum

d

ad agendum

san de

Est tamen

turo

e

a vacatiōis

sic seu

eos qui

qui apud

f

et nisi

bernaculum

mulieribus

uentur nullus

g

suauitas

tribuitq;

seu

lingue

diuis

pro crimine

h

officiales

suspensi

excreuerunt

hisq; non

pastoralis

i

Incipiūt decr

volumus

et tanq;

dumtaxat

Die geographische Wissenschaft ist eine
ausgezeichnete und wichtige
Theil der menschlichen Erkenntnis.
Sie beschäftigt sich mit der
Beschreibung der Erde und ihrer
Theile, mit der Kenntniss der
Natur und der Völker der Erde.
Sie ist eine Wissenschaft, die
sich mit der Beschreibung der
Erde und ihrer Theile, mit der
Kenntniss der Natur und der
Völker der Erde beschäftigt.

1. Geographie
2. Naturgeschichte
3. Völkerkunde
4. Historie
5. Politische Wissenschaft
6. Rechtswissenschaft
7. Medicin
8. Pädagogik
9. Kunstwissenschaft
10. Philosophie
11. Theologie
12. Mathematik
13. Physik
14. Chemie
15. Astronomie
16. Meteorologie
17. Zoologie
18. Botanik
19. Mineralogie
20. Geologie

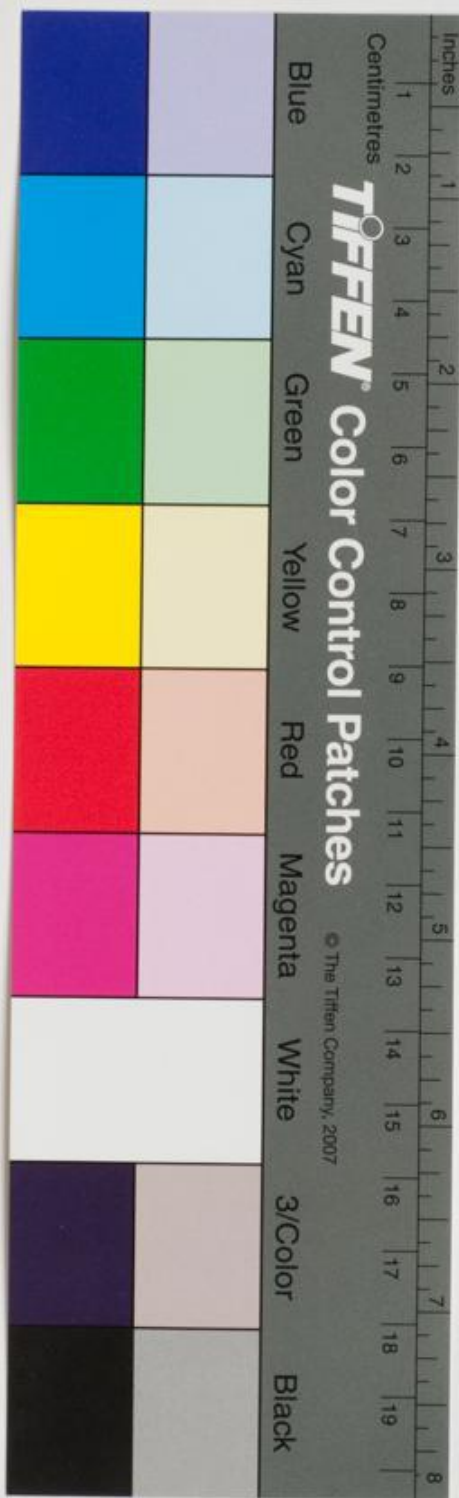
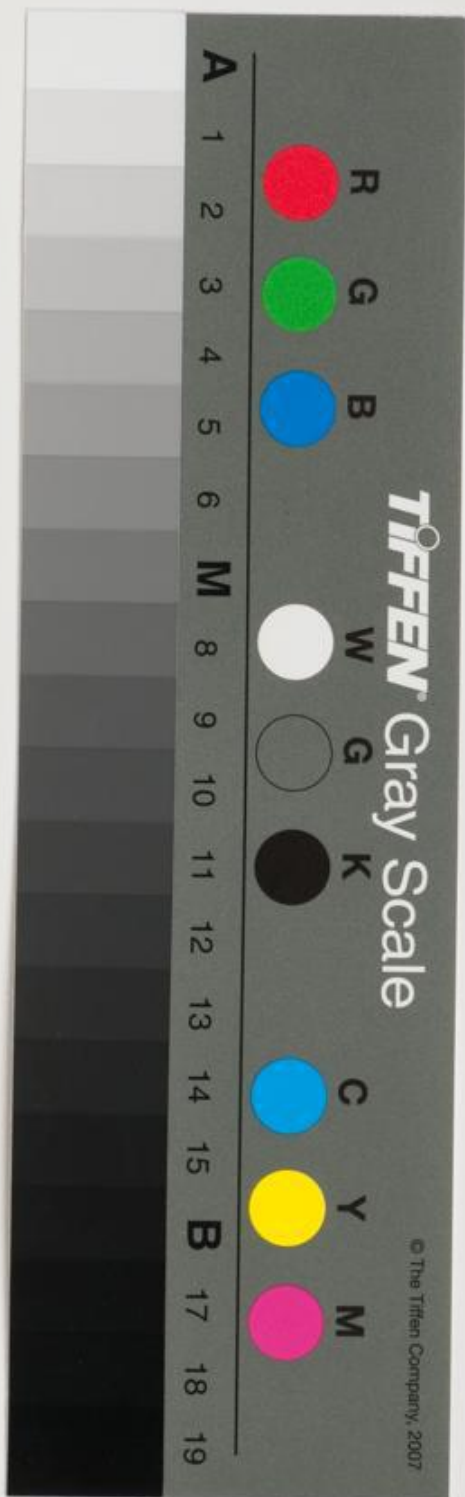
1. Geographie
2. Naturgeschichte
3. Völkerkunde
4. Historie
5. Politische Wissenschaft
6. Rechtswissenschaft
7. Medicin
8. Pädagogik
9. Kunstwissenschaft
10. Philosophie
11. Theologie
12. Mathematik
13. Physik
14. Chemie
15. Astronomie
16. Meteorologie
17. Zoologie
18. Botanik
19. Mineralogie
20. Geologie

Die geographische Wissenschaft ist eine
ausgezeichnete und wichtige
Theil der menschlichen Erkenntnis.
Sie beschäftigt sich mit der
Beschreibung der Erde und ihrer
Theile, mit der Kenntniss der
Natur und der Völker der Erde.
Sie ist eine Wissenschaft, die
sich mit der Beschreibung der
Erde und ihrer Theile, mit der
Kenntniss der Natur und der
Völker der Erde beschäftigt.

De expec. bene. iepi.

canus omnino. Ad obstantibus quibuscumq;
tractibus obligatiōibus pactis conventiōib9

dices dati p illas i causis quarumlibz psona
rum quocumq; huiusmodi psonarum

molitas iusticiam ptinētes . ut videlicet indi-

